

# SUTTA PITAKA

---

## ANGUTTARA NIKĀYA

### DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

#### I

##### 1.

Així ho he escoltat. En una ocasió el Benaventurat residia al monestir ofert per Anāthapiṇḍika al bosc de Jeta a Sāvatti. El Benaventurat s'adreçà als monjos d'allà. Monjos, totes les pors s'originen des dels imbècils no des dels savis. Tots els problemes s'originen des dels imbècils no des dels savis. Totes les molèsties s'originen des dels imbècils no des del savis. Una casa de canyes o d'herba pressa amb el foc cremaria els pals del sostre, les flames avançant amunt i avall arribarien als panys i a les finestres tancades i ho cremarien tot. De la mateixa manera, totes les pors s'originen des dels imbècils no des dels savis. Tots els problemes s'originen des dels imbècils no des dels savis. Totes les molèsties s'originen des dels imbècils no des dels savis. Per tant, monjos, els imbècils tenen por, tenen problemes i tenen molèsties i els savis no tenen por, no tenen problemes i no tenen molèsties. Per tant, monjos, hauríeu d'instruir-vos així: Nosaltres evitarem les tres coses per les quals l'imbècil és conegut i desenvoluparem les tres coses per les quals el savi és conegut.

## 2.

Monjos, l'imbècil és conegut per les seves accions, el savi brilla quan és adequat. Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per tres coses. Quines són? Són la conducta perjudicial de cos, de paraula i de ment. Monjos, el savi hauria de ser conegut per tres coses. Quines són? Són la conducta beneficosa de cos, de paraula i de ment. Per tant, monjos, hauríeu d'entrenar-vos així: Nosaltres evitarem les tres coses per les quals l'imbècil és conegut i desenvoluparem les tres coses per les quals el savi és conegut.

## 3.

Monjos, aquestes tres són les característiques de l'imbècil. Quines són? Aquí monjos, l'imbècil pensa incorrectament, parla incorrectament i actua incorrectament. Si l'imbècil no pensés, no parlés i no actués incorrectament, com podria conèixer el savi que aquest és l'imbècil? Atès que pensa, parla i actua incorrectament, el savi coneix: aquesta bona persona és un imbècil.

Monjos, aquestes tres són les característiques del savi. Quines són? Aquí monjos, el savi pensa correctament, parla correctament i actua correctament. Si el savi no pensés, parlés i actués correctament, com podria conèixer el savi: aquesta bona persona és un savi. Atès que pensa, parla i actua correctament, l'home savi coneix: aquesta bona persona és sàvia.

## 4.

Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Són la no visió de la falta com a falta, veure-la com una falta no sol·licitant el perdó d'acord amb l'ensenyança quan algú demana el perdó d'acord amb l'ensenyança i la no concessió del perdó. Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per aquestes tres característiques.

Monjos, fonamentat amb tres coses el savi hauria de ser conegut. Quines són? Són la visió de la falta com a falta, veure-la com una falta sol·licitant el perdó d'acord amb l'ensenyança quan algú demana el perdó d'acord amb l'ensenyança i la concessió del perdó. Monjos, el savi hauria de ser conegut per aquestes tres característiques.

## 5.

Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Aquest desenvolupa una qüestió sense un pensament savi, explica la qüestió sense un pensament savi. Si algú altre considera la qüestió sàviament i ho explica delicadament amb paraules i erudició, aquest no ho accepta. Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per aquestes tres característiques.

Monjos, el savi hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Aquest desenvolupa una qüestió amb un pensament savi, explica la qüestió amb un pensament savi. Si algú altre considera la qüestió sàviament i ho explica delicadament amb paraules i erudició, aquest ho accepta. Monjos, el savi hauria de ser conegut per aquestes tres característiques.

## 6.

Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Són les accions demeritòries físiques, verbals i mentals. Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per aquestes tres característiques. Monjos, el savi hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Són les accions meritòries físiques, verbals i mentals. Monjos, el savi hauria de ser conegut per aquestes tres característiques. Per tant, monjos, hauríeu d'instruir-vos així: Nosaltres evitarem les tres coses per les quals l'imbècil és conegut i desenvoluparem les tres coses per les quals el savi és conegut.

## 7.

Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Són les accions reprotxables, físiques, verbals i mentals. Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per aquestes tres característiques. Monjos, el savi hauria de ser conegut amb el fonament de tres coses. Quines són? Són les accions irreprotxables, físiques, verbals i mentals. Monjos, el savi hauria de ser conegut per aquestes tres característiques.

## 8.

Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per tres coses. Quines són? Són les accions problemàtiques, físiques, verbals i mentals. Monjos, l'imbècil hauria de ser conegut per aquestes tres característiques.

Monjos, el savi hauria de ser conegut per tres coses. Quines són? Són les accions no problemàtiques, físiques, verbals i mentals. Monjos, el savi hauria de ser conegut per aquestes tres característiques. Per tant, monjos

hauríeu d'instruir-vos així: Nosaltres evitarem les tres coses per les quals l'imbècil és conegut i desenvoluparem les tres coses per les quals el savi és conegut.

### 9.

Monjos, amb el fonament de tres coses l'home comú i imbècil es destrueix a si mateix, esdevé acusable i és acusat pel savi i acumula molt demèrit. Quines són? Són la conducta perjudicial física, verbal i mental.

Monjos, amb el fonament de tres coses el gran home savi no es destrueix a si mateix, no esdevé acusable i no és acusat pel savi i acumula molt mèrit. Quines són? Són la conducta beneficosa física, verbal i mental.

### 10.

Monjos, sense la dissipació d'aquestes tres contaminacions hom és conduït i abocat a l'infern. Quines són? Són el caràcter perjudicial i la contaminació amb el caràcter perjudicial, la gelosia i la contaminació amb la gelosia i l'egoisme i la contaminació amb l'egoisme. Sense la renúncia d'aquestes tres contaminacions hom naix a l'infern, és conduït i abocat allà.

Monjos, amb la dissipació d'aquestes tres contaminacions hom és conduït i abocat al cel. Quines són? Esdevenir virtuós sense la contaminació perjudicial, no ser gelós i haver renunciat a la contaminació de la gelosia, no ser egoïsta i haver renunciat a la contaminació amb l'egoisme. Amb la renúncia d'aquestes tres contaminacions hom naix al cel, és conduït i abocat allà.

*Traducció: Albert Biayna Gea*

# SUTTA PITAKA

---

## ANGUTTARA NIKĀYA

### DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

## II

### 11.

Monjos, a causa de tres coses un monjo segueix el mètode del detriment, de la destrucció i de la infelicitat de molts déus i persones. Quines són? Son el sorgir de les accions desviades físiques, verbals i mentals. Monjos, un monjo amb el fonament d'aquestes tres coses segueix el mètode del detriment, de la destrucció i de la infelicitat de molts déus i persones.

Monjos, a causa de tres coses un monjo segueix el mètode del benestar, del benefici i de la felicitat de molts déus i persones. Quines són? Son el sorgir de les accions íntegres físiques, verbals i mentals. Monjos, un monjo amb el fonament d'aquestes tres coses segueix el mètode del benestar, del benefici i de la felicitat de molts déus i persones.

### 12.

Monjos, aquell qui fou consagrat rei guerrer recorda aquestes tres coses amb goig mentre viu. Quines són? La primera és el lloc on aquell qui fou consagrat rei guerrer va nàixer, el segon és el lloc on fou consagrat rei guerrer i la tercera és el lloc on va guanyar una batalla i esdevingué victoriós. Monjos, aquell qui fou consagrat rei guerrer recorda aquestes tres coses amb goig mentre viu.

Monjos, de la mateixa manera aquestes tres coses són recordades pel monjo mentre viu. Quines són? La primera és el lloc on el monjo es va tallar el seu cabell, va vestir les robes grogues i esdevingué sense llar. El segon és el lloc on el monjo compregué tal com és en realitat, això és la infelicitat, això és el sorgir de la infelicitat, això és la fi de la infelicitat i això és el camí per a la fi de la infelicitat. El tercer és el lloc on el monjo destruï els desigs, alliberà la seva ment i s'alliberà mitjançant el coneixement en aquesta vida havent realitzat la morada. Monjos, aquests són els tres llocs que un monjo recorda amb goig mentre viu.

### 13.

Monjos, existeixen tres classes de persones al món. Qui són? Són aquell qui no posseeix desigs per assolir, aquell qui espera assolir-los i aquell qui ha realitzat tots els seus desigs. Monjos, quina persona no posseeix desigs per assolir? Monjos, una persona naix en una casta baixa, en la família d'una casta estrangera, o d'un caçador, o d'un cisteller, o d'un fabricant de carros, o d'un escombriaire o en una família pobra, obtenint els comestibles i les begudes amb dificultat. No posseeix tampoc una imatge agradable, és deforme, posseeix moltes malalties, cec, paralític, coix o invàlid i obté els comestibles, les begudes, les robes, els ornaments i els llits, allotjaments i les llums amb dificultat. Llavors escolta que una persona d'una casta guerrera ha estat consagrada com a rei guerrer. Escoltant això no se li ocorre pensar: Oh! Quan esdevindrà jo aquell qui ha estat consagrat rei guerrer? Monjos, aquesta és la persona que no posseeix desigs per assolir.

Monjos, quina és la persona que espera assolir-los? Aquí el fill més gran d'aquell qui ha estat consagrat rei guerrer, que no ha estat consagrat i que posseeix l'edat per a ser-ho, escolta que una persona d'una casta guerrera ha estat consagrada com a rei guerrer. Escoltant això se li ocorre: Oh! Quan esdevindrà aquell qui ha estat consagrat rei guerrer? Monjos, aquesta és la persona que posseeix desigs per assolir.

Monjos, quina és la persona que ha realitzat tots els seus desigs? Aquí el qui ha estat consagrat rei guerrer escolta que una persona d'una casta guerrera ha estat consagrada rei guerrer. Escoltant això no se li ocorre pensar: Oh! Quan esdevindrà jo aquell qui ha estat consagrat rei guerrer? Monjos, aquesta és la persona que ha realitzat tots els seus desigs.

Aquestes tres classes de persones són evidents al món i de la mateixa manera són evidents tres classes de persones entre els monjos. Qui són? Són aquell qui no posseeix desigs per assolir, aquell qui espera assolir-los i aquell qui ha realitzat tots els seus desigs.

Monjos, quina persona no posseeix desigs per assolir? Monjos, una persona és no virtuosa, amb pensaments molt menyspreables, amb accions secretes i conducta perjudicial, havent promès la realització de la gloriosa vida, viu

realitzant accions perjudicials nascudes en ell. Aquest escolta: El monjo amb aquest nom ha destruït els desigs, ha alliberat la seva ment dels desigs, s'ha alliberat mitjançant la saviesa i resideix aquí i ara havent realitzat això. No se li ocorre pensar: Oh! Quan destruiré els desigs, alliberaré la ment dels desigs, m'alliberaré mitjançant la saviesa i havent realitzat això residiré aquí i ara? Monjos, aquesta persona no posseeix desigs per assolir. Monjos, quina persona espera assolir-los? Monjos, una persona és virtuosa, amb conducta beneficosa i realitza la gloriosa vida. Aquest escolta: El monjo amb aquest nom ha destruït els desigs, ha alliberat la seva ment dels desigs, s'ha alliberat mitjançant la saviesa i resideix aquí i ara havent realitzat això. Escoltant això se li ocorre pensar: Oh! Quan destruiré els desigs, alliberaré la ment dels desigs, m'alliberaré mitjançant la saviesa i havent realitzat això residiré aquí i ara? Monjos, aquesta persona espera assolir-los.

Monjos, quina persona ha realitzat tots els seus desigs? Monjos, una persona és una persona de mèrit. Ha destruït els seus desigs. Aquest escolta: El monjo amb aquest nom ha destruït els desigs, ha alliberat la seva ment dels desigs, s'ha alliberat mitjançant la saviesa i resideix aquí i ara havent realitzat això. Escoltant això no se li ocorre pensar: Oh! Quan destruiré els desigs, alliberaré la ment dels desigs, m'alliberaré mitjançant la saviesa i havent realitzat això residiré aquí i ara? Quina és la raó? En un principi ell no estava alliberat, ara està alliberat i els seus desigs s'han realitzat. Monjos, aquesta persona ha realitzat tots els seus desigs. Monjos, aquesta persona ha realitzat tots els seus desigs. Monjos, aquestes tres persones són evidents en el món.

#### 14.

Monjos, el monarca universal i just també condueix la roda sense un rei. Llavors un monjo preguntà al Benaventurat: Benaurat senyor, com és el monarca universal i just, el governant de la justícia? Aquí, monjo, el monarca universal i just que estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança i realitza disposicions per protegir-se i protegir també a tota la població.

A més monjo, el monarca universal i just que estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança i realitza disposicions per protegir a tots els guerrers, a tots els bramans, a tota la població dels suburbis, a tots els reclusos i a tots els animals.

Oh! Monjo, el monarca universal i just que estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança i realitza disposicions per protegir-se i per protegir a tota la població, a tots els guerrers, a tots els bramans, a tota la població

dels suburbis, a tots els reclusos i a tots els animals. D'aquesta manera fa girar la roda que no pot ser aturada per la mà de cap humà contrari.

Oh! Monjo, de la mateixa manera, Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i just, estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança i realitza la protecció física d'aquesta manera: Aquesta forma d'activitat física hauria de ser practicada i aquesta forma d'activitat física no hauria de ser practicada.

A més, monjo, Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i just, estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança i realitza la protecció verbal d'aquesta manera: Aquesta forma d'activitat verbal hauria de ser practicada i aquesta forma d'activitat verbal no hauria de ser practicada.

A més, monjo, Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i just, estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança i realitza la protecció verbal d'aquesta manera: Aquesta forma d'activitat mental hauria de ser practicada i aquesta forma d'activitat mental no hauria de ser practicada.

Oh! Monjo, Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat i just, estima la justícia i honora l'ensenyança, fent de l'ensenyança la seva bandera i signe, protegeix justament l'ensenyança mitjançant les proteccions de l'activitat física, de l'activitat verbal i de l'activitat mental i fa girar la roda que no pot ser aturada per un reclús, per un braman, per un déu, per Māra, per Brahmā o per cap altra persona en el món.

## 15.

En una ocasió el Benaventurat residia al parc del cérvol a Isipatana a Benarés i s'adreçà als monjos. Monjos, en el passat existia un rei anomenat Pacetana. Un dia aquest cridà a un constructor de carros i li digué:

“Amic fabricant de carros dintre de sis mesos hi haurà una batalla, podries construir un parell de noves rodes?”

El constructor de carros li contestà: “és possible senyor meu”.

El constructor de carros va fer una roda sis dies abans del compliment dels sis mesos. El rei s'adreçà al constructor de carros una altra vegada i li digué:

“Amic constructor de carros dintre de sis dies hi haurà una batalla, tens fetes el parell de rodes?”

“Senyor meu, sis dies abans del compliment dels sis mesos tinc feta una roda.”



“Amic constructor de carros, és possible construir una altra roda en els restants sis dies?”

“És possible senyor meu.”

Monjos, el constructor de carros acabà l'altra roda en els restants sis dies i s'apropà al rei Pacetana i li digué:

“Aquí està el nou parell de rodes.”

“Amic constructor de carros, quina és la diferència en la roda que has fet en els sis mesos anteriors als darrers sis dies i la roda feta en els darrers sis dies, jo no veig la diferència entre elles.”

“Senyor meu, existeix una diferència, ara veuràs la diferència.”

Llavors, el constructor de carros agafant la roda feta en els darrers sis dies la va fer girar. Aquesta va girar tant com durà l'activitat de l'impuls donat, donà voltes i caigué al terra. Llavors, va fer girar la roda feta en els sis mesos anteriors als darrers sis dies. Aquesta va girar tant com durà l'activitat de l'impuls donat i no caigué com si digués que la feina està feta.

“Senyor meu, de la roda feta en els darrers sis dies, la circumferència exterior, els radis i el cub són desviats, defectuosos i amb corrupcions. Va girar tant com durà l'activitat de l'impuls donat, llavors donà voltes i caigué al terra. Senyor meu, de la roda feta en els sis mesos anteriors als darrers sis dies, la circumferència exterior, els radis i el cub no són desviats ni defectuosos ni amb corrupcions. Va girar tant com va durar l'activitat de l'impuls donat i llavors romangué vertical com si digués que la feina està feta.”

Monjos, imagineu que això us passés a vosaltres i que el constructor de carros fos algú altre. Monjos, hauríeu de saber que en aquell temps jo era aquell constructor de carros. Llavors, jo era hàbil en els desviaments, els defectes i en les corrupcions de la fusta. Ara, sóc digne, completament il·luminat i hàbil en els desviaments, els defectes i les corrupcions físiques. Sóc hàbil en els desviaments, els defectes i les corrupcions verbals i en els desviaments, els defectes i les corrupcions mentals.

Monjos, tot aquell monjo o monja que no ha dissipat els desviaments, els defectes i les corrupcions físiques, verbals i mentals en aquesta distribució, tindrà una caiguda igualment com la roda construïda en els darrers sis dies. Monjos, tot aquell monjo o monja que ha dissipat els desviaments, els defectes i les corrupcions físiques, verbals i mentals romandran firmes en aquesta distribució com la roda construïda en els sis mesos anteriors als darrers sis dies.

Per tant, monjos, hauríeu d'instruir-vos així: Nosaltres dissiparem les desviacions, els defectes i les corrupcions físiques, verbals i mentals.

## 16.

Monjos, un monjo amb el fonament d'aquestes tres coses segueix el mètode segur des del principi amb l'esforç despert per a la destrucció dels desigs. Quines són? Aquí un monjo controla les seves facultats mentals, discerneix la mesura correcta per participar, i està despert.

Monjos, com és un monjo que controla les seves facultats mentals? Aquí un monjo veient una forma no s'adhereix als seus indicis o a les seves característiques atès que a qui resideix amb la facultat mental de la visió sense controlar li poden sorgir pensaments d'avidesa i d'infelicitat; així ell controla la facultat mental de la visió. Escoltant un so no s'adhereix als seus indicis o a les seves característiques atès que a qui resideix amb la facultat mental de l'oïda sense controlar li poden sorgir pensaments d'avidesa i d'infelicitat; així ell controla la facultat mental de l'oïda. Olorant una olor no s'adhereix als seus indicis o a les seves característiques atès que a qui resideix amb la facultat mental de l'olfacte sense controlar li poden sorgir pensaments d'avidesa i d'infelicitat; així ell controla la facultat mental de l'olfacte. Degustant un aliment no s'adhereix als seus indicis o a les seves característiques atès que a qui resideix amb la facultat mental del gust sense controlar li poden sorgir pensaments d'avidesa i d'infelicitat; així ell controla la facultat mental del gust. Sentint un tacte no s'adhereix als seus indicis o a les seves característiques atès que a qui resideix amb la facultat mental del tacte sense controlar li poden sorgir pensaments d'avidesa i d'infelicitat; així ell controla la facultat mental del tacte. Pensant una idea no s'adhereix als seus indicis o a les seves característiques atès que a qui resideix amb la facultat mental del pensar sense controlar li poden sorgir pensaments d'avidesa i d'infelicitat; així ell controla la facultat mental del pensar. D'aquesta manera un monjo controla les seves facultats mentals.

De quina manera coneix un monjo la mesura correcta per participar? Aquí un monjo savi no considera l'aliment ni per diversió, ni per intoxicació o per semblar bell. Ell participa de l'aliment pensant: Jo participo d'això pel manteniment del cos sense lligams als gustos, com un ajut per realitzar la gloriosa vida. Participant d'aquest aliment sóc lliure de les primeres sensacions i no se'n originen de noves. Estaré sense faltes i amb una residència feliç. D'aquesta manera un monjo coneix la mesura correcta per participar.

Monjos, com és un monjo despert? Aquí un monjo depura la ment de coses obstructives durant el dia assentat en alguna part. Durant la primera vigília de la nit depura també la ment de coses obstructives. En la vigília del mig de la nit s'estira tombat al seu costat dret, agafant la mateixa postura en la qual el lleó dorm. Col·locant un peu sobre l'altre esdevé lliure de la percepció del despertar. Llevant-se a l'última vigília de la nit depura la ment de les coses obstructives. Així un monjo esdevé despert. Monjos, un

monjo amb el fonament d'aquestes tres coses des del principi amb l'esforça despert per a la destrucció dels desigs.

**17.**

Monjos, existeixen tres coses que són problemàtiques per un mateix, que són problemàtiques pels altres i que porten problemes per ambdós. Quines són? Monjos, una conducta perjudicial física, verbal i mental és problemàtica per un mateix, és problemàtica pels altres i porta problemes per ambdós.

Monjos, existeixen tres coses que no són problemàtiques per un mateix, que no són problemàtiques pels altres i que no porten problemes per ambdós. Quines són? Monjos, una conducta beneficiosa física, verbal i mental no és problemàtica per un mateix, no és problemàtica pels altres i no porta problemes per ambdós.

**18.**

Monjos, si els ascetes d'una altra fe us pregunten: Amics, realitzeu vosaltres la gloriosa vida en l'exempció del solitari Gautama per nàixer al cel? No estaríeu molestos? No estaríeu avergonyits? Si, venerable senyor.

Monjos, no hauríeu d'estar molestos ni hauríeu d'estar avergonyits d'aquesta divinitat, aquesta vida, de la bellesa, de la felicitat, de la fama i de l'autoritat. No és millor que estigueu molestos i avergonyits de la conducta perjudicial física, la conducta perjudicial verbal i la conducta perjudicial mental?

**19.**

Monjos, existeixen tres coses a causa de les quals no és possible que un tender pugui assolir la prosperitat encara no assolida o pugui incrementar la prosperitat ja assolida. Quines són? Al principi un tender no planifica el seu negoci acuradament. Quan progressa un tender tampoc no planifica el seu negoci acuradament. En un període posterior un tender tampoc no planifica el seu negoci acuradament. Monjos, a causa d'aquestes tres coses no és possible que un tender pugui assolir la prosperitat encara no assolida o pugui incrementar la prosperitat ja assolida.

Monjos, de la mateixa manera existeixen tres coses a causa de les quals no és possible que a un monjo se li originin els pensaments meritoris encara no sorgits o se li incrementin els pensaments meritoris ja sorgits. Quines són? Al principi un monjo no planifica la seva senyal per la concentració acuradament. Quan progressa un monjo no planifica la seva senyal per la concentració acuradament. En un període posterior un monjo no planifica

la seva senyal per la concentració acuradament. Monjos, a causa d'aquestes tres coses no és possible que a un monjo se li originin els pensaments meritoris encara no sorgits o se li incrementin els pensaments meritoris ja sorgits.

Monjos, existeixen tres coses a causa de les quals és possible que un tender pugui assolir la prosperitat encara no assolida o pugui incrementar la prosperitat ja assolida. Quines són? Al principi un tender planifica el seu negoci acuradament. Quan progressa un tender també planifica el seu negoci acuradament. En un període posterior un tender també planifica el seu negoci acuradament. Monjos, a causa d'aquestes tres coses és possible que un tender pugui assolir la prosperitat encara no assolida o pugui incrementar la prosperitat ja assolida.

Monjos, de la mateixa manera existeixen tres coses a causa de les quals és possible que a un monjo se li originin els pensaments meritoris encara no sorgits o se li incrementin els pensaments meritoris ja sorgits. Quines són? Al principi un monjo planifica la seva senyal per la concentració acuradament. Quan progressa un monjo planifica la seva senyal per la concentració acuradament. En un període posterior un monjo planifica la seva senyal per la concentració acuradament. Monjos, a causa d'aquestes tres coses és possible que a un monjo se li originin els pensaments meritoris encara no sorgits o se li incrementin els pensaments meritoris ja sorgits.

## 20.

Monjos, amb el fonament de tres coses un tender arriba ràpidament a l'abundància i a una gran fortuna. Quines són? Aquí un tender esdevé savi, agut i amb recursos. Com fa un tender per esdevenir savi? Aquí un tender coneix els articles per vendre. Pensa que aquest article comprat i venut en gran quantitat farà augmentar els ingressos i la renda. Així un tender esdevé savi.

Monjos, com fa un tender per esdevenir agut? Un tender esdevé hàbil en la compra i venda d'articles comercials. Així el tender esdevé agut.

Monjos, com fa un tender per esdevenir amb recursos? Aquí els tenders i els fills dels tenders que són rics i posseeixen molta fortuna saben que un tender és savi i agut i que posseeix recursos per cuidar la seva esposa i els fills. Nosaltres també hauríem de donar-li regals alguna vegada. Així un tender esdevé amb recursos. Monjos, amb el fonament d'aquestes tres coses un tender arriba ràpidament a l'abundància i a una gran fortuna.

Monjos, de la mateixa manera un monjo amb el fonament de tres coses arriba ràpidament a l'abundància i al desenvolupament dels pensaments meritoris. Quines són? Aquí un monjo esdevé savi, agut i amb recursos. Com fa un monjo per esdevenir savi? Aquí un monjo coneix que en realitat això és la infelicitat, això és el sorgir de la infelicitat, això és la fi de la

infelicitat i això és el camí per a la fi de la infelicitat. Monjos, així un monjo esdevé savi.

Monjos, com fa un monjo per esdevenir agut? Aquí un monjo resideix amb l'esforç despert per dissipar els pensaments demeritoris i esdevé amb rectitud amb l'esforç despert per desenvolupar els pensaments meritoris. Així un monjo esdevé agut.

Monjos, com fa un monjo per esdevenir amb recursos? Aquí un monjo s'apropa des del principi als monjos savis, els portadors de l'ensenyança i la disciplina, aquells qui coneixen els títols i els pregunta: Venerables senyors, quin és el significat d'això? Aquests venerables monjos li expliquen i revelen els significats profunds. Així ell dissipa els seus diferents dubtes sobre l'ensenyança. Així un monjo esdevé amb recursos. Monjos, d'aquesta manera un monjo arriba ràpidament a l'abundància i al desenvolupament dels pensaments meritoris.

*Traducció: Albert Biayna Gea*

# SUTTA PITAKA

---

## ANGUTTARA NIKĀYA

### DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

### III

#### 21.

En una ocasió el Benaventurat residia al monestir ofert per Anāthapiṇḍika al bosc de Jeta a Sāvatti. Llavors el venerable Savittha i el venerable Māha Kotthita s'aproparen al venerable Sāriputta, s'intercanviaren salutacions amistoses i s'asseguren al seu costat. Llavors el venerable Sāriputta digué al venerable Savittha:

“Amic Savittha, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? Són el testimoni físic, aquell qui arriba a una visió justa i aquell qui s'allibera mitjançant la fe. D'aquestes tres classes de persones, quina és la persona més excel·lent i més feliç per a tu?”

“Amic Sāriputta, d'aquestes tres classes de persones, el testimoni físic, aquell qui arriba a una visió justa i aquell qui s'allibera mitjançant la fe, que algú s'alliberi mitjançant la fe és la més feliç per a mi atès que la seva facultat de la fe està molt desenvolupada.”

Llavors el venerable Sāriputta digué al venerable Māha Kotthita:

“Amic Māha Kotthita, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? Són el testimoni físic, aquell qui arriba a una visió justa i aquell qui s'allibera mitjançant la fe. D'aquestes tres classes de persones, quina és la persona més excel·lent i feliç per a tu?”

“Amic Sāriputta, d'aquestes tres classes de persones, el testimoni físic, aquell qui arriba a una visió justa i aquell qui s'allibera mitjançant la fe, el

testimoni físic és la més feliç per a mi atès que la seva facultat de la concentració està molt desenvolupada.”

Llavors el venerable Māha Kotthita digué al venerable Sāriputta:

“Amic Sāriputta, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? Són el testimoni físic, aquell qui arriba a la visió justa i aquell qui s’allibera mitjançant la fe. D’aquestes tres persones, quina persona és la més excel·lent i feliç per a tu?”

“Amic Māha Kotthita, d’aquestes tres classes de persones, el testimoni físic, aquell qui arriba a la visió justa i aquell qui s’allibera mitjançant la fe, aquell qui arriba a la visió justa és la més feliç per a mi atès que la seva facultat de la saviesa està molt desenvolupada.”

Llavors el venerable Sāriputta digué al venerable Savittha i al venerable Māha Kotthita:

“Amics, nosaltres hem afirmat això en relació a les nostres visions individuals. Ara apropem-nos al Benaventurat i preguntem-li quina és la persona més excel·lent i feliç.”

El venerable Sāriputta, el venerable Savittha i el venerable Māha Kotthita s’aproparen al Benaventurat, el veneraren i s’assegueren al seu costat i el venerable Sāriputta li explicà tota la conversa mantinguda entre ell, el venerable Savittha i el venerable Māha Kotthita. El Benaventurat digué:

“Sāriputta, no es pot establir amb facilitat, d’aquestes tres classes de persones, quina és la més excel·lent i feliç. Es pot establir quan aquell qui s’allibera mitjançant la fe ha arribat al camí de la dignitat. El testimoni físic i aquell qui arriba a la visió justa ho són tant si retornen a aquest món una vegada com si no retornen.”

“Sāriputta, no es pot establir amb facilitat, d’aquestes tres classes de persones, quina és la més excel·lent i feliç. Es pot establir quan el testimoni físic ha arribat al camí de la dignitat. Aquell qui s’allibera mitjançant la fe i aquell qui arriba a la visió justa ho són tant si retornen a aquest món una vegada com si no retornen.”

“Sāriputta, no es pot establir amb facilitat, d’aquestes tres classes de persones, quina és la més excel·lent i feliç. Es pot establir quan aquell qui arriba a la visió justa ha arribat al camí de la dignitat. El testimoni físic i aquell qui s’allibera mitjançant la fe ho són tant si retornen a aquest món una vegada com si no retornen.”

## 22.

Monjos, existeixen tres classes de persones malaltes al món. Qui són? Una persona malalta tant si obté com si no obté l'aliment adequat, la medecina adequada i l'atenció adequada, no es recupera d'aquesta malaltia.

La segona classe de persona malalta tant si obté com si no obté l'aliment adequat, la medecina adequada i l'atenció adequada, es recupera d'aquesta malaltia.

La tercera classes de persona obté, i no el contrari, l'aliment adequat, la medecina adequada i l'atenció adequada i es recupera de la malaltia.

Monjos, a causa d'aquesta persona malalta que obté, i no el contrari, l'aliment adequat, la medecina adequada i l'atenció adequada i que es recupera de la malaltia, jo realitzo la súplica per l'aliment adequat, la medecina adequada i l'atenció adequada pel malalt. Monjos, a causa d'aquesta persona malalta, altres persones malaltes haurien de ser ateses. Aquestes tres classes de persones són evidents al món.

Monjos, de la mateixa manera existeixen tres classes de persones al món comparables a aquestes tres classes de persones malaltes, Qui són?

Monjos, una persona tant si obté la visió d'Aquell qui ha retornat una vegada com si no obté la visió d'Aquell qui ha retornat una vegada, tant si escolta l'ensenyança i la disciplina d'Aquell qui ha retornat una vegada com si no escolta l'ensenyança i la disciplina d'Aquell qui ha retornat una vegada, no entra al camí correcte per esdevenir expert en els pensaments meritoris.

Monjos, la segona persona tant si obté la visió d'Aquell qui ha retornat una vegada com si no obté la visió d'Aquell qui ha retornat una vegada, tant si escolta l'ensenyança i la disciplina d'Aquell qui ha retornat una vegada com si no escolta l'ensenyança i la disciplina d'Aquell qui ha retornat una vegada, entra al camí correcte per esdevenir expert en els pensaments meritoris.

Monjos, la tercera persona obté, i no el contrari, la visió d'Aquell qui ha retornat una vegada, escolta, i no el contrari, l'ensenyança i la disciplina d'Aquell qui ha retornat una vegada i entra al camí correcte per esdevenir expert en els pensaments meritoris.

Monjos, a causa d'aquesta persona, que obté, i no el contrari, la visió d'Aquell qui ha retornat una vegada, que escolta, i no el contrari, l'ensenyança i la disciplina d'Aquell qui ha retornat una vegada i que entra al camí correcte per esdevenir expert en els pensaments meritoris, jo realitzo l'ensenyança que hauria de ser ensenyada. Monjos, a causa d'aquesta persona, altres haurien de ser ensenyades. Aquestes tres classes de persones són evidents al món.



### 23.

Monjos, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? La persona que trama disposicions problemàtiques físiques, verbals i mentals i que neix a un món problemàtic i allà, afligida per les sensacions problemàtiques, experimenta únicament infelicitat, com els éssers nascuts a l'infern.

La persona que trama disposicions no problemàtiques físiques, verbals i mentals i que neix a un món no problemàtic i allà, afligida per les sensacions no problemàtiques, experimenta únicament felicitat, com els éssers nascuts al cel.

La persona que trama disposicions problemàtiques i no problemàtiques físiques, verbals i mentals i que neix a un món problemàtic i no problemàtic, experimenta felicitat i infelicitat, com els humans, a vegades al cel a vegades a l'infern. Monjos, aquestes tres persones són evidents al món.

### 24.

Monjos, aquestes tres classes de persones donen molt a una persona. Qui són? Monjos, la persona perduda per qui aquesta persona pren refugi en la Il·luminació, en l'ensenyança i en la comunitat dels monjos.

Monjos, la persona perduda per qui aquesta persona coneix tal com és en realitat que això és la infelicitat, això és el sorgir de la infelicitat, això és la fi de la infelicitat i això és el camí per a la fi de la infelicitat.

També monjos, la persona perduda per qui aquesta persona destrueix els desigs, allibera la seva ment i s'allibera mitjançant la saviesa i aquí i ara resideix havent-ho realitzat. Monjos, aquestes tres classes de persones han donat molt a aquesta persona.

Monjos, no és possible que aquestes tres classes de persones puguin ser recompensades amb gratitud per aquesta persona amb reverències, amb atenció, amb abraçades o honorant-les amb robes, amb aliments, amb morades o amb medecines indispensables.

### 25.

Monjos, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? La persona la ment de la qual és comparable a una llaga, la persona la ment de la qual és comparable a la il·luminació i la persona la ment de la qual és comparable a un diamant.

Monjos, quina és la persona amb una ment comparable a una llaga? Monjos, una persona està irada i posseeix ressentiments. Quan se li diuen unes poques paraules esdevé irat, blasfema i replica iradament, es mostra enfadat i infeliç, com una llaga ulcerada tocada per un bastó o una pedra

desprèn molta pus. Monjos, de la mateixa manera una persona amb una ment comparable a una llaga està irada i posseeix ressentiments. Quan se li diuen unes poques paraules esdevé irat, blasfema i replica iradament, es mostra enfadat i infeliç.

Monjos, quina és la persona amb un ment comparable a la il·luminació? Monjos, una persona coneix tal com és en realitat que això és la infelicitat, això és el sorgir de la infelicitat, això és la fi de la infelicitat i això és el camí per assolir la fi de la infelicitat. Així com un home veu les formes en un camp fosc quan existeix la il·luminació, de la mateixa manera una persona coneix tal com és en realitat que això és la infelicitat, això és el sorgir de la infelicitat, això és la fi de la infelicitat i això és el camí per assolir la fi de la infelicitat.

Monjos, quina és la persona amb una ment comparable a un diamant? Monjos, una persona havent destruït els desigs, amb la ment alliberada i alliberat mitjançant la saviesa resideix aquí i ara amb la seva realització. Monjos, així com no existeix res que el diamant no pugui tallar, una gemma o una pedra, de la mateixa manera, una persona havent destruït els desigs, amb la ment alliberada i alliberat mitjançant la saviesa resideix aquí i ara amb la seva realització. Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món.

## 26.

Monjos, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? Monjos, existeix una persona amb qui no és adequat d'associar-s'hi, existeix una persona amb qui és adequat d'associar-s'hi i existeix una altra persona amb qui és adequat associar-s'hi a més d'honorar-la i venerar-la.

Monjos, quina és la persona amb qui no és adequat associar-s'hi? Monjos, existeix una persona que posseeix un nivell inferior en les virtuts de la concentració i la saviesa. Així, no és adequat associar-s'hi si no és mogut per la simpatia i la compassió.

Monjos, quina és la persona amb qui és adequat associar-s'hi? Monjos, existeix una persona que posseeix un nivell igual en les virtuts de la concentració i la saviesa. Així, és adequat associar-s'hi. Per quina raó? Per posseir un nivell acceptable en la conversa virtuosa sobre les virtuts, en la conversa concentrada sobre la concentració i en la conversa sàvia sobre la saviesa. Per tot això esdevé amb una residència feliç, per tant és adequat associar-s'hi.

Monjos, quina és la persona amb qui és adequat associar-s'hi i a més honorar-la i venerar-la? Monjos, existeix una persona que posseeix un nivell superior en les virtuts de la concentració i la saviesa. Així, és adequat associar-s'hi a més d'honorar-la i venerar-la. Per quina raó? Acompliré les virtuts encara no acomplides, llavors estaré satisfet al veure les meves

virtuts completes allà. Completaré la meva saviesa encara no completada i veuré sàviament com és completa. Per tant, monjos, és adequat associar-se amb aquesta persona a més d'honorar-la i venerar-la. Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món.

Associar-se amb algú inferior és empitjorar.  
Associar-se amb algú igual no és empitjorar.  
Per tant, inclinat envers un superior,  
és el creixement ràpid.

## 27.

Monjos, existeixen tres classes de persones que són evidents al món. Qui són? Existeix una persona que s'hauria de detestar i amb qui no és adequat associar-s'hi. La segona persona s'hauria d'observar acuradament i no és adequat associar-s'hi i existeix una tercera persona amb qui és adequat associar-s'hi.

Monjos, quina és la persona que hauria de ser detestada i amb qui no és adequat associar-s'hi? Aquí una persona és no virtuosa, amb pensaments perjudicials com les escombraries, amb accions secretes, únicament amb una esperança de la reclusió, ulcerant-se a dintre i desprenent brutícia. Monjos, aquesta classe de persona hauria de ser detestada i no és adequat associar-s'hi. Per quina raó? D'alguna manera si aquesta persona és imitada s'estén la mala fama, aquest és un amic perjudicial, un associat del mal. justament una serp amb excreció al seu cos no mossegaria a ningú i taca amb excrements. De la mateixa manera una persona no virtuosa amb pensaments perjudicials com les escombraries, amb accions secretes, únicament amb una esperança de la reclusió, ulcerant-se a dintre i desprenent brutícia. Monjos, aquesta classe de persona hauria de ser detestada i no és adequat associar-s'hi.

Monjos, quina és la persona que s'hauria d'observar acuradament i amb qui no és adequat associar-s'hi? Monjos, una persona està irada i posseeix ressentiments. Quan se li diuen unes poques paraules esdevé irat, blasfema i replica iradament, es mostra enfadat i infeliç, com una llaga ulcerada tocada per un bastó o una pedra desprèn molta pus. O com una multitud d'aliments podrit a un monestir quan colpeja amb el terra o una pedra fent un so xiulant. O com una multitud d'excrements quan colpegen al terra o amb una pedra fan una olor dolenta. Monjos, de la mateixa manera una persona amb una ment comparable a una llaga està irada, posseeix ressentiments i quan se li diuen unes poques paraules esdevé irat, blasfema i replica iradament, es mostra enfadat i infeliç. Monjos, aquesta persona s'hauria d'observar acuradament i no és adequat associar-s'hi. Per quina raó? Aquest em pot reganyar, em pot reprendre i em pot produir algun

perjudici. Per tant, aquesta persona s'hauria d'observar acuradament i no és adequat associar-s'hi.

Monjos, quina és la persona amb qui és adequat associar-s'hi? Aquí una persona és virtuosa, amb una conducta beneficosa. Així, és adequat associar-s'hi completament. Per quina raó? Si per alguna raó aquesta persona és imitada s'estén la bona fama. És un amic beneficiós amb una conducta benèfica. Així, és adequat associar-s'hi. Aquestes tres classes de persones són evidents al món.

Associar-se amb algú inferior és empitjorar.

Associar-se amb algú igual no és empitjorar.

Per tant, inclinat envers un superior,  
és el creixement ràpid.

## 28.

Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món. Qui són? Són la persona que posseeix un discurs corromput, la persona que diu la veritat i la persona que posseeix un discurs agradable.

Monjos, quina és la persona que posseeix un discurs corromput? Una persona va a una reunió, al centre de les relacions, dels associats o en presència d'una persona eminent, quan es preguntat com a testimoni, no coneixent diu que coneix i coneixent diu que no coneix, no veient diu que ha vist i veient diu que no ha vist. Conscient d'allò que és una mentida diu mentides per obtenir algun petit guany, per una altra causa o per un guany material. Aquesta és una persona que posseeix un discurs corromput.

Monjos, quina és la persona que diu la veritat? Una persona va a una reunió, al centre de les relacions, dels associats o en presència d'una persona eminent, quan es preguntat com a testimoni, no coneixent diu que no coneix i coneixent diu que coneix, no veient diu que no ha vist i veient diu que ha vist. Conscient d'allò que és una mentida no diu mentides per obtenir algun petit guany, per una altra causa o per un guany material. Aquesta és una persona que diu la veritat.

Monjos, quina és la persona que posseeix un discurs agradable? Aquí una persona renuncia a un discurs groller, s'absté d'aquest. Parla amb paraules que són amables i agradables a l'oïda, amb paraules que són molt divertides per la població. Aquesta és la persona que posseeix un discurs agradable. Aquestes tres classes de persones són evidents al món.

## 29.

Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món. Qui són? Són la persona cega, la persona amb un ull no perjudicat i la persona amb els ulls no perjudicats.

Monjos, quina és la persona cega? Monjos, aquesta persona no és hàbil en assolir la prosperitat que encara no ha estat assolida ni per augmentar la prosperitat ja assolida. Aquesta està cega per això. A més, no posseeix l'ull per discernir el mèrit i el demèrit, la falta i la no falta, allò sublim i allò no sublim i allò similar a la puresa i a la impuresa. Aquesta és la persona cega.

Monjos, quina és la persona amb un ull no perjudicat? Monjos, aquesta persona és hàbil en assolir la prosperitat que encara no ha estat assolida i per augmentar la prosperitat ja assolida. Aquesta no és cega per això. No posseeix l'ull per discernir el mèrit i el demèrit, la falta i la no falta, allò sublim i allò no sublim i allò similar a la puresa i a la impuresa. Aquesta és la persona amb un ull no perjudicat.

Monjos, quina és la persona amb els ulls no perjudicats? Monjos, aquesta persona és hàbil en assolir la prosperitat que encara no ha estat assolida i en augmentar la prosperitat ja assolida. Aquesta no està cega per això. A més, posseeix l'ull per discernir el mèrit i el demèrit, la falta i la no falta, allò no sublim i allò no sublim i allò similar a la puresa i a la impuresa. Aquesta és la persona amb els ulls no perjudicats.

Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món.

Estant tots insatisfets, el cec no posseeix prosperitat i no acumula el mèrit, la persona amb un ull no perjudicat produeix prosperitat justament o d'altra banda mitjançant el robatori, les mentides o l'engany, la persona jove i hàbil acumula la prosperitat, participant dels desigs sensibles entra a la infelicitat. La persona amb un ull no perjudicat va a l'infern i es lamenta. La persona amb els ulls no perjudicats és la millor, amb la prosperitat justament adquirida, s'eleva amb l'ensenyança. Es consagra amb una ment pura i assoleix l'estat de no sofriment. Allunyat dels cecs i d'aquells amb un ull no perjudicat. Associat amb la persona amb els ulls no perjudicats. De les tres classes de persones és la millor.

## 30.

Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món. Qui són? Són la persona amb el coneixement capgirat de dalt a baix, la persona amb el coneixement a la seva falda i la persona amb el coneixement savi.

Monjos, quina és la persona amb el coneixement capgirat de dalt a baix? Aquí una persona se'n va constantment davant la presència dels monjos al monestir. Els monjos li mostren la bona ensenyança al principi, al mig i al final, amb el complet significat de cada paraula i discurs, completament i amb tota puresa. Assegut al seu seient aquesta persona no atén ni el

principi, ni el mig ni el final d'allò que s'ha parlat. Quan s'aixeca del seu seient no recorda ni el principi, ni el mig, ni el final d'allò que s'ha parlat. Un recipient capgirat de dalt a baix no pot contenir cap aigua que s'hi aboqui. Monjos, de la mateixa manera, una persona se'n va constantment davant la presència dels monjos al monestir. Els monjos li mostren la bona ensenyança al principi, al mig i al final, amb el complet significat de cada paraula i discurs, completament i amb tota puresa. Assegut al seu seient aquesta persona no atén ni el principi, ni el mig ni el final d'allò que s'ha parlat. Quan s'aixeca del seu seient no recorda ni el principi, ni el mig, ni el final d'allò que s'ha parlat. Monjos, aquesta és la persona amb el coneixement capgirat de dalt a baix.

Monjos, quina és la persona amb el coneixement a la seva falda? Aquí monjos, una persona se'n va constantment davant la presència dels monjos al monestir. Els monjos li mostren la bona ensenyança al principi, al mig i al final, amb el complet significat de cada paraula i discurs, completament i amb tota puresa. Assegut al seu seient aquesta persona atén el principi, el mig i el final d'allò que s'ha parlat. Quan s'aixeca del seu seient no recorda ni el principi, ni el mig, ni el final d'allò que s'ha parlat. En la falda d'una persona diferents tipus de comestibles són amassats, com el sèsam, l'arròs, els dolços i el suc de gínjol. Quan aquesta persona s'aixeca del seu seient sense atenció llença aquests aliments aquí i allà. Monjos, de la mateixa manera una persona se'n va constantment davant la presència dels monjos al monestir. Els monjos li mostren la bona ensenyança al principi, al mig i al final, amb el complet significat de cada paraula i discurs, completament i amb tota puresa. Assegut al seu seient aquesta persona atén el principi, el mig i el final d'allò que s'ha parlat. Quan s'aixeca del seu seient no recorda ni el principi, ni el mig, ni el final d'allò que s'ha parlat. Monjos, aquesta és la persona amb el coneixement a la seva falda.

Monjos, quina és la persona amb el coneixement savi? Aquí monjos, una persona se'n va constantment davant la presència dels monjos al monestir. Els monjos li mostren la bona ensenyança al principi, al mig i al final, amb el complet significat de cada paraula i discurs, completament i amb tota puresa. Assegut al seu seient aquesta persona atén el principi, el mig i el final d'allò que s'ha parlat. Quan s'aixeca del seu seient recorda el principi, el mig o el final d'allò que s'ha parlat. Un recipient correctament col·locat pot contenir l'aigua que s'hi aboqui, no s'hi perdrà res. Monjos, de la mateixa manera una persona se'n va constantment davant la presència dels monjos al monestir. Els monjos li mostren la bona ensenyança al principi, al mig i al final, amb el complet significat de cada paraula i discurs, completament i amb tota puresa. Assegut al seu seient aquesta persona atén el principi, el mig i el final d'allò que s'ha parlat. Quan s'aixeca del seu seient recorda el principi, el mig o el final d'allò que s'ha parlat. Monjos, aquesta és la persona amb el coneixement savi.

Monjos, aquestes tres classes de persones són evidents al món. La persona imbecil amb el coneixement capgirat de dat a baix, se'n va constantment davant la presència dels monjos però no aprèn ni el principi, ni el mig ni el final. Sense coneixement aquesta persona no pot aprendre. La persona amb el coneixement a la seva falda és millor. Asseguda aprèn el principi, el mig i el final. Quan s'aixeca del seu seient, però, esdevé confús i oblida. La persona amb el coneixement savi és la millor. Se'n va constantment davant la presència dels monjos, aprèn el principi, el mig i el final. Sosté l'ensenyança en la seva ment no confusa, camina pel camí de l'ensenyança, elimina el sofriment.

*Traducció: Albert Biayna Gea*

# SUTTA PITAKA

---

## ANGUTTARA NIKĀYA

### DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

#### IV

##### 31.

Monjos, aquelles famílies en les quals la mare i el pare són venerats pels fills a la llar són Brahmā. Monjos, aquestes són les primeres instruccions en les famílies, quan la mare i el pare són venerats pels joves. Monjos, aquestes famílies en les quals la mare i el pare són venerats pels joves a la llar són adorables. Monjos, Brahmā és sinònim de mare i pare. Els primers mestres és un sinònim per la mare i el pare. Els primers estimats és un altre sinònim per la mare i el pare. Monjos, la mare i el pare fan molt pels seus fills, quan aquests no poden caminar, són alimentats i el món se'ls mostra mitjançant la mare i el pare.

S'ha dit que la mare i el pare són Brahmā, els primers mestres. Haurien de ser venerats amb compassió i honorats. Haurien de ser proveïts amb comestibles, begudes, roba i llits. Haurien de ser purificats, banyats i netejats els seus peus. El savi gaudeix atenent la mare i el pare aquí i aquests gaudeixen al cel posteriorment.

##### 32.

En una ocasió el venerable Ānanda s'apropà al Benaventurat, el venerà, s'assegué al seu costat i li digué això: “Venerable senyor, existeix un tipus de concentració en la qual no sorgeixen les tendències latents de mesura de



‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe. En quina concentració la ment queda alliberada mitjançant el coneixement i resideix sense les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’? ”

“Ānanda, existeix aquesta concentració en la qual no sorgeixen les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe. En aquesta concentració la ment queda alliberada mitjançant el coneixement, sense les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ i hom hi resideix.”

“Venerable senyor, com és aquesta concentració? ”

“Ānanda, aquí el monjo pensa: ‘Això és pacífic, això és sublim, com la pacificació de totes les determinacions, com la renúncia a tot substrat, com la destrucció de tot desig, com el no aferrament, com la fi i l’extinció.’ Ānanda, d’aquesta manera existeix pel monjo una concentració en la qual no sorgeixen les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe. En aquesta concentració la ment queda alliberada mitjançant el coneixement, sense les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ i hom hi resideix.”

“Ānanda, és a causa d’això que jo vaig respondre això a Punnaka en el Pārāyana vagga: Destruint tot allò superior i inferior, si no tremola, està pacificat, emancipat, sense confusió ni desigs, jo dic que ha creuat el nàixer i el morir.”

### 33.

En una ocasió el venerable Sāriputta s’apropà al Benaventurat, el venerà i s’assegué al seu costat. El Benaventurat li digué al venerable Sāriputta: “Jo predico breument i detalladament, jo predico també breument i detalladament, aquells qui ho comprenen són pocs.”

“Oh Benaventurat ! Oh, Aquell qui ha retornat una vegada, aquesta és l’hora de predicar breument i detalladament, l’hora de predicar també breument i detalladament, existeixen aquells qui ho comprenen.”

“Per tant, Sāriputta, hauries d’entrenar-te així, en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe, perquè no existeixen les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi.’ Aquesta és la morada en la qual la ment està alliberada, la morada en la qual la ment està alliberada mitjançant el coneixement. Sāriputta, per aquell qui hi resideix, no existeixen les tendències latents de mesura com ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi.’ Nosaltres residirem en aquest alliberament de la ment i en aquest alliberament mitjançant el coneixement. Sāriputta, hauries d’entrenar-te d’aquesta manera, en les sis consciències del cos i externament a causa de

qualsevol signe, quan no existeixen les tendències latents de mesura com 'Jo soc' i 'Això és per a mi', aquest és l'alliberament de la ment i l'alliberament mitjançant el coneixement. Sāriputta, per això és diu que el monjo ha tallat el desig i ha eliminat els lligams, travessant justament la mesura i ha eliminat el sofriment.”

“Sāriputta, és a causa d'això que vaig respondre a Udaya d'aquesta manera. Dissipant l'interès per la sensualitat juntament amb el plaer; expulsant la negligència i la fi dels dubtes i purificant la no atenció amb l'equanimitat precedida mitjançant el pensament lògic. Declaro l'alliberament que és el coneixement amb la dispersió de la ignorància.

### 34.

Monjos, aquests són els tres orígens de l'acció. Quins són? L'avidesa és un origen de l'acció, l'odi és un origen de l'acció i l'engany és un origen de l'acció.

Monjos, una acció d'avidesa nascuda de l'avidesa, originant-se i sorgint de l'avidesa, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, una acció d'odi nascuda de l'odi, originant-se i sorgint de l'odi, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, una acció d'engany nascuda de l'engany, originant-se i sorgint de l'engany, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, les llavors no podrides, sense interrupció, no destruïdes per la calor i el sol quan són plantades durant l'època correcta, en un camp ben preparat, si la pluja també cau, germinen, creixen i progressen. De la mateixa manera, una acció d'avidesa nascuda de l'avidesa, originant-se i sorgint de l'avidesa, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement; una acció d'odi nascuda de l'odi, originant-se i sorgint de l'odi, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement i una acció d'engany nascuda de l'engany, originant-se i sorgint de l'engany, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, aquests són els tres orígens de l'acció.

Monjos, aquests són els tres orígens de l'acció. Quins són? La no avidesa és un origen de l'acció, el no odi és un origen de l'acció i el no engany és un origen de l'acció.

Monjos, una acció de no avidesa nascuda de la no avidesa, originant-se i sorgint de la no avidesa, quan l'avidesa desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, una acció de no odi nascuda del no odi, originant-se i sorgint del no odi, quan l'odi desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, una acció de no engany nascuda del no engany, originant-se i sorgint del no engany, quan l'engany desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, les llavors no podrides, sense interrupció, no destruïdes per la calor i el sol quan són plantades durant l'època correcta, en un camp ben preparat, si un home camina per aquest i crema aquestes llavors les converteix en cendres i les tira a l'aire o les tira en un corrent ràpid del riu. De la mateixa manera, una acció de no avidesa nascuda de la no avidesa, originant-se i sorgint de la no avidesa, quan l'avidesa desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més; una acció de no odi nascuda del no odi, originant-se i sorgint del no odi, quan l'odi desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més i una acció de no engany nascuda del no engany, originant-se i sorgint del no engany, quan l'engany desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com l'arrel d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, aquests són els tres orígens de les accions. L'hàbil sent aquí i ara totes les accions grans o petites, per naturalesa d'avidesa, d'odi o d'engany. No les abandonis per altres coses. Per tant, monjos, fes sorgir el coneixement i dissipa tots els estats dolents.

### 35.

Així ho he escoltat. En una ocasió el Benaventurat era a Ālavī, en una camí de bestiar, assegut a sobre d'un feix de fulles al bosc de Simsapā. Hatthaka d'Alavaka, caminant i deambulant per exercitar-se, veié al Benaventurat assegut a sobre d'un feix de fulles al bosc de Simsapā i s'hi apropà, venerà al Benaventurat, s'assegué al seu costat i digué:

“Senyor, Benaventurat, has dormit bé?”

“Si, príncep, he dormit be. Soc un d'aquells qui dormen be en aquest món.”

“Senyor, les nits d’hivern són fredes, és el temps de la caiguda de la neu, el terra, els solcs fets pel bestiar són aspres, el feix de fulles és dèbil, cau la neu sobre els arbres i es queden amb menys fulles, el vent fred bufa sobre la roba groga del cos i malgrat tot això el Benaventurat diu: Si, príncep, he dormit be. Soc un d’aquells qui dormen be en aquest món.”

“Príncep, et preguntaré sobre això i tu podràs respondre’m si et plau. Per a un cap de família o pel fill d’un cap de família existeix una mansió ben pintada, amb les portes i finestres tancades. En aquesta mansió hi ha coixins de pell de cérvol amb cobertes de llana. Penjant també hi ha cobertes d’antílop i de pell de cérvol i cobertes vermelles als dos costats. A dintre una làmpada està encesa i quatre esposes l’atenen tenint cura d’allò que li agrada i no li agrada.

Príncep, què penses ? Hi dormirà be allà o no ?”

“Venerable senyor, hi dormirà be. Aquest és un d’aquells qui dorm be en aquest mon.”

“Però no assaltaran a aquest cap de família o fill de cap de família contaminacions físiques o mentals nascudes de l’avidesa i a causa d’això dormiran malament?”

“Si, venerable senyor.”

“Príncep, les lamentacions nascudes de l’avidesa a causa de les quals aquest cap de família o fill de cap de família dormen malament són dissipades en Aquell qui ha retornat una vegada, desarrelat, com un l’arrel d’una palmera que no tornarà a sorgir més. Per tant, jo dormo be.”

“Però no assaltaran a aquest cap de família o fill de cap de família contaminacions físiques o mentals nascudes de l’odi i a causa d’això dormiran malament?”

“Si, venerable senyor.”

“Príncep, les lamentacions nascudes de l’odi a causa de les quals aquest cap de família o fill de cap de família dormen malament són dissipades en Aquell qui ha retornat una vegada, desarrelat, com un l’arrel d’una palmera que no tornarà a sorgir més. Per tant, jo dormo be.”

“Però no assaltaran a aquest cap de família o fill de cap de família contaminacions físiques o mentals nascudes de l’engany i a causa d’això dormiran malament?”

“Si, venerable senyor.”

“Príncep, les lamentacions nascudes de l’engany a causa de les quals aquest cap de família o fill de cap de família dormen malament són dissipades en Aquell qui ha retornat una vegada, desarrelat, com un l’arrel d’una palmera que no tornarà a sorgir més. Per tant, jo dormo be.”

Els braman extingit dormen be cada dia.

No embrutat per la sensibilitat, està pacificat i sense residu. Posant fi a tots els estats perjudicials, acaba amb el sofriment. Aquells qui han pacificat les seves ments dormen be.

### 36.

Monjos, aquests són els tres missatgers celestials. Quins són? Aquí monjos, algú es va comportar perjudicialment de cos, de paraula i de ment i després de la mort neix en disminució, en un mal estat, a l'infern. Els guardians de l'infern l'agafaren pels seus membres i el mostraren al seu rei dient-li: "Senyor, aquest no va tenir cura de la seva mare, ni del seu pare, ni dels monjos, ni aquells qui segueixen la vida gloriosa ni els seus ancians, imposa-li un càstig."

El rei de l'infern li formulà unes qüestions, li va fer unes preguntes i conversà amb ell: "Bon home, no vas veure aparèixer el primer missatger celestial entre els humans? "

"Senyor, no el vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà això llavors: "Bon home, no vas veure entre els humans una dona o un home, de vuitanta, noranta o cent anys d'edat, encorbats com la forma d'una teulada, caminant amb el suport d'un bastó i tremolant, malalt, amb la joventut esvaïda, amb les dents trencades, amb el cabell gris, quasi sense cabell i amb arrugues per tot el cos? "

Llavors ell contestà: "Ho vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà llavors: "Bon home, sent tu un home intel·ligent que envellia, no se't va ocórrer: Jo tampoc aniré més enllà de la l'envelliment, per tant hauria de comportar-me benèficament de cos, de paraula i de ment? "

Llavors ell contestà: "Senyor, jo no podia a causa de la meva negligència."

El rei de l'infern li digué: "A causa de la negligència no vas fer el correcte de cos, ni de paraula ni de ment. Aquest demèrit no va ser realitzat ni per la teva mare, ni pel teu pare, ni pel teu germà, ni per la teva germana, ni pels teus amics, ni pels teus socis, ni pels teus consanguinis, ni pels déus, ni pels monjos ni pels bramans. Això va ser realitzat per tu i tu experimentaràs el retorn dels seus efectes."

El rei de l'infern li formulà unes qüestions, li va fer unes preguntes i conversà amb ell: "Bon home, no vas veure aparèixer el segon missatger celestial entre els humans? "

"Senyor, no el vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà això llavors: "Bon home, no vas veure entre els humans una dona o un home, greument malalts, sofrint, enfonsats en la seva pròpia orina i excrements, aixecats i col·locats al llit per altres? "

Llavors ell contestà: "Ho vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà llavors: "Bon home, sent tu un home intel·ligent que envellia, no se't va ocórrer: Jo tampoc aniré més enllà de la malaltia, per tant hauria de comportar-me benèficament de cos, de paraula i de ment? "

Llavors ell contestà: "Senyor, jo no podia a causa de la meva negligència."

El rei de l'infern li digué: “A causa de la negligència no vas fer el correcte de cos, ni de paraula ni de ment. Aquest demèrit no va ser realitzat ni per la teva mare, ni pel teu pare, ni pel teu germà, ni per la teva germana, ni pels teus amics, ni pels teus socis, ni pels teus consanguinis, ni pels déus, ni pels monjos ni pels bramans. Això va ser realitzat per tu i tu experimentaràs el retorn dels seus efectes.”

El rei de l'infern li formulà unes qüestions, li va fer unes preguntes i conversà amb ell: “Bon home, no vas veure aparèixer el tercer missatger celestial entre els humans?”

“Senyor, no el vaig veure.”

El rei de l'infern li preguntà això llavors: “Bon home, no vas veure entre els humans una dona o un home morts, un dia, dos dies, tres dies, o rígids, inflats i ulcerats?”

Llavors ell contestà: “Ho vaig veure.”

El rei de l'infern li preguntà llavors: “Bon home, sent tu un home intel·ligent que envellia, no se't va ocórrer: Jo tampoc aniré més enllà de la mort, per tant hauria de comportar-me benèficament de cos, de paraula i de ment?”

Llavors ell contestà: “Senyor, jo no podia a causa de la meva negligència.”

El rei de l'infern li digué: “A causa de la negligència no vas fer el correcte de cos, ni de paraula ni de ment. Aquest demèrit no va ser realitzat ni per la teva mare, ni pel teu pare, ni pel teu germà, ni per la teva germana, ni pels teus amics, ni pels teus socis, ni pels teus consanguinis, ni pels déus, ni pels monjos ni pels bramans. Això va ser realitzat per tu i tu experimentaràs el retorn dels seus efectes.”

El rei de l'infern, havent formulat les qüestions, havent fet les preguntes i havent conversat amb ell sobre el missatger esdevingué en silenci.

Llavors els guardians de l'infern li apliquen els cinc càstigs. Li col·loquen una estaca de ferro bullint a cadascuna de les seves mans i dues més a cadascun dels seus peus i un altre punxó al seu pit. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern l'agafen i el tallen amb un ganivet. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern el pengen cap per avall i treballen en ell amb una destal. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern el lliguen a un carruatge i el fan anar i venir en un terra bullint en flames. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern l'eleven i el deixen anar d'una roca alta que està bullint en flames. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern l'agafen pel seu peu i el llencen dins un recipient bullint. Bulleix en la seva escuma i mentre està bullint és introduït a dintre i tret a fora, neda per aquest. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern el col·loquen en el gran infern. Aquest és així: Posseeix quatre portes en les quatre cantonades, dividides i subdividides. Està envoltat per un mur de ferro i una teulada de ferro a dalt. El terra de ferro està bullint sense interrupció, te una extensió de set-centes milles i romà així sempre.

Monjos, en una ocasió se li acudí al rei de l'infern: "Aquells qui realitzen accions perjudicials al món estan subjectes a diferents càstigs. Oh! Hauria de guanyar humanitat, Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat també hauria de nàixer. Hauria de tenir una oportunitat d'associar-me a ell, escoltar l'ensenyança i conèixer l'ensenyança.

Monjos, aquestes paraules no són unes paraules d'altres monjos o bramans, les pronuncio perquè ho he comprès, ho he vist i ho he experimentat.

Les persones joves es troben cara a cara amb els missatgers celestials. Si són negligents, estan en disminució i cauen en la infelicitat per molt temps. Els grans homes, pacificats pels missatgers celestials, no esdevenen negligents. Veuen el temor a adherir-se al naixement, l'envelliment i l'existència, i destruint aquests, busquen l'alliberament sense adhesió. Ells estan pacificats i feliços, extingits aquí i ara. Van més enllà de l'animositat, de la por i de tot allò que és insatisfactori.

### **37.**

Monjos, el vuitè dia de lluna creixent els ministres i membres de l'assemblea dels quatre déus guardians deambulen per veure si els humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit.

Monjos, el catorzè dia de lluna creixent els fills dels quatre déus guardians deambulen per veure si els humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit.

Monjos, el dia de lluna plena el quinzè dia de lluna creixent, els quatre déus guardians mateixos deambulen per veure si els humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit.

Monjos, si únicament uns quants humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit, a l'assemblea dels trenta tres déus a Sudhamma, els quatre guardians informen a Sakka: "Senyors, únicament uns quants humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit."

Monjos, havent escoltat això els trenta tres déus esdevenen afligits pensant que el cos celestial està disminuint i el cos dels dimonis està augmentant.

Monjos, si molts humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit, a l'assemblea dels trenta tres déus a Sudhamma, els quatre guardians informen a Sakka: "Senyors, molts humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit."

Monjos, havent escoltat això els trenta tres déus esdevenen feliços pensant que el cos celestial està augmentant i el cos dels dimonis està disminuint.

### **38.**

Monjos, en una ocasió, Sakka, el rei dels déus, instruï als trenta tres déus d'aquesta manera: "Seguiu els vuit preceptes el catorzè dia, el quinzè dia i el vuitè dia de lluna creixent i considereu als humans com a mi mateix."

Monjos, aquest vers del rei dels déus no està ben expressat i no cantat completament. Per quina raó? Monjos, el rei del déus està amb avidesa, amb odi i amb engany. Monjos, aquell qui ha destruït els desigs, viu la vida sagrada fins el final, realitza allò que s'hauria de realitzar, baixa la càrrega, arriba al be més elevat, ha destruït el lligam de l'existència i s'ha alliberat mitjançant el coneixement, per tant hauria d'expressar correctament aquest vers:

"Segui els vuit preceptes el catorzè dia, el quinzè dia i el vuitè dia de lluna creixent i considereu als humans com a mi mateix."

Per quina raó? Monjos, ells estan lliures de l'avidesa, de l'odi i de l'engany. Estan alliberats del naixement, de l'envelliment, de la mort, de



l'aflicció, dels laments, de la infelicitat, de la insatisfacció, del disgust i del dolor. Jo dic que estan alliberats de la insatisfacció.

### 39.

Monjos, jo vaig ser criat amb molta delicadesa. A casa del meu pare hi havia un llac pels lotus blaus, un altre pels lotus vermells i un altre pels lotus blancs i tots ells pel meu benefici. Mai no vaig fer servir cap altra sandàlia que no fos de Benarés. La meva còfia, la meva jaqueta, el meu vestit i tota la meva roba exterior era de teixit de Benarés. Hi havia un parasol sobre meu dia i nit amb la intenció que ni el fred, ni la calor, ni la cendra, ni l'herba ni les gotes de la rosada no m'arribessin. Hi havia tres mansions per a mi, una per l'hivern, una per l'estiu i una altra per l'època de pluges. Monjos, els quatre mesos de l'estació de pluges jo residia a la mansió de l'època de pluges, sense homes, atès amb música. A diferència d'altres cases on als servents i els criats se'ls serveix un plat secundari, a casa del meu pare se'ls servia un arròs excel·lent i sopes.

Monjos, estant servit amb tanta cura i criat amb tant delicades se'm va ocórrer: "La persona ignorant sotmesa a l'envelliment, veient a un altre envellir, ho rebutja i sent disgust, no pensa: Això em passarà a mi. Se'm ocorre a mi: jo estic subjecte a l'envelliment, no haig d'anar més enllà. Si veient una persona que envelleix ho rebutjo i sento disgust, això no és adequat per a mi. Quan reflexiono així totes les meves contaminacions de la joventut s'esvaeixen."

"La persona ignorant sotmesa a la malaltia, veient a un altre emmalaltir, ho rebutja i sent disgust, no pensa: Això em passarà a mi. Se'm ocorre a mi: jo estic sotmès a la malaltia, no haig d'anar més enllà. Si veient una persona que emmalalteix ho rebutjo i sento disgust, això no és adequat per a mi. Quan reflexiono així totes les meves contaminacions de la salut s'esvaeixen."

"La persona ignorant sotmesa a la mort, veient a un altre morir, ho rebutja i sent disgust, no pensa: Això em passarà a mi. Se'm ocorre a mi: jo estic sotmès a la mort, no haig d'anar més enllà. Si veient una persona que mor ho rebutjo i sento disgust, això no és adequat per a mi. Quan reflexiono així totes les meves contaminacions de la vida s'esvaeixen."

Monjos, aquestes són les tres contaminacions. Quines són? Són la contaminació de la joventut, la contaminació de la salut i la contaminació de la vida. Monjos, l'home ignorant, contaminat per la joventut es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment i a causa d'aquest comportament perjudicial, després de la mort, se'n va en disminució, a un estat perjudicial, neix a l'infern. Monjos, l'home ignorant, contaminat per la salut es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment i a causa d'aquest comportament perjudicial, després de la mort, se'n va en

disminució, a un estat perjudicial, neix a l'infern. Monjos, l'home ignorant, contaminat per la mort es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment i a causa d'aquest comportament perjudicial, després de la mort, se'n va en disminució, a un estat perjudicial, neix a l'infern.

Monjos, a causa de la contaminació de la joventut, de la contaminació de la salut o de la contaminació de la vida un monjo abandona la instrucció i entra en un estat inferior.

L'envelliment, la malaltia i la mort, el pacífic, les coses naturals de la vida, són rebutjades per les persones comunes. No és adequat per a mi rebutjar-ho, se que són les coses per no adherir-s'hi. Veient la pacificació en la renúncia, jo destrueixo totes les meves contaminacions. Que pugui jo recollir valor per realitzar l'extinció. Ara no puc gaudir dels plaers sensibles. Aniré cap a la fi de la vida sagrada.

#### 40.

Monjos, aquestes són les tres autoritats. Quines són? Són l'autoritat sobre un mateix, l'autoritat sobre el món i l'autoritat sobre l'ensenyança.

Monjos, quina és l'autoritat sobre un mateix? Aquí, monjos, un monjo va al bosc, a l'arrel d'un arbre o a una casa buida i reflexiona: "No em vaig posar l'hàbit ni vaig esdevenir sense llar per desitjar roba, aliments, cases ni per desitjar aquesta o aquesta altra cosa. Estic assetjat pel naixement, per l'envelliment, per la mort, per l'aflicció, pels laments, per la infelicitat, per la insatisfacció i pel dolor. La fi completa d'aquesta massa de infelicitat és excepcional. Vaig renunciar a la sensualitat i vaig esdevenir sense llar. Si ara vaig a la recerca de la sensualitat, això és perjudicial. Això no és adequat per a mi."

Llavors ell va reflexionar així: "L'esforç constant sorgirà, l'atenció sense confusió serà establerta, el meu cos és pacificat sense cap aversió, la meva ment està concentrada i unificada." Es converteix a si mateix en una autoritat i dissipa el demèrit, desenvolupa el mèrit, dissipa les faltes i desenvolupa les no faltes. Es purifica a si mateix. Aquesta és l'autoritat sobre un mateix."

Monjos, quina és l'autoritat sobre el món? Aquí, monjos, un monjo va al bosc, a l'arrel d'un arbre o a una casa buida i reflexiona: "No em vaig posar l'hàbit ni vaig esdevenir sense llar per desitjar roba, aliments, cases ni per desitjar aquesta o aquesta altra cosa. Estic assetjat pel naixement, per l'envelliment, per la mort, per l'aflicció, pels laments, per la infelicitat, per la insatisfacció i pel dolor. La fi completa d'aquesta massa de infelicitat és excepcional. Vaig renunciar a la sensualitat i vaig esdevenir sense llar. Si ara tinc pensaments sensibles, pensaments d'ira o pensaments de perjudici, en aquesta gran societat deuen haver monjos molt poderosos i bramans que posseeixen l'ull diví que poden conèixer les ments dels altres. Ells em

poden veure a distància i estant reclosos, ells no poden ser vistos. Ells em coneixeran d'aquesta manera: Mira el fill d'aquesta família, sense fe, avançà i esdevingué sense llar, ara viu tenint pensaments perjudicials demeritoris. Existeixen també déus poderosos que posseeixen l'ull diví i coneixen la ment dels altres. Veuen a distància i a més ells no poden ser vistos de prop. Ells coneixeran la meua ment. Ells em coneixeran d'aquesta manera: Mira el fill d'aquesta família, sense fe, avançà i esdevingué sense llar, ara viu tenint pensament perjudicials demeritoris.

Llavors ell reflexiona així: "L'esforç constant sorgirà, l'atenció sense confusió serà establerta, el meu cos és pacificat sense cap aversió, la meua ment està concentrada i unificada." Converteix el món en una autoritat i dissipa el demèrit, desenvolupa el mèrit, dissipa les faltes i desenvolupa les no faltes. Es purifica a si mateix. Aquesta és l'autoritat sobre un mateix."

Monjos, quina és l'autoritat sobre l'ensenyança? Aquí, monjos, un monjo va al bosc, a l'arrel d'un arbre o a una casa buida i reflexiona: "No em vaig posar l'hàbit ni vaig esdevenir sense llar per desitjar roba, aliments, cases ni per desitjar aquesta o aquesta altra cosa. Estic assetjat pel naixement, per l'envelliment, per la mort, per l'aflicció, pels laments, per la infelicitat, per la insatisfacció i pel dolor. La fi completa d'aquesta massa de infelicitat és excepcional. L'ensenyança del Benaventurat està correctament proclamada, aquí i ara, el temps no és un problema, convida a la inspecció, condueix als interiors, és per ser realitzada pels savis mateixos. Hi ha els meus socis que viuen coneixent i veient. Si he avançat en aquesta exempció correctament proclamada i visc de forma mandrosa i negligent, això no és adequat per a mi."

Llavors ell va reflexionar així: "L'esforç constant sorgirà, l'atenció sense confusió serà establerta, el meu cos és pacificat sense cap aversió, la meua ment està concentrada i unificada." Converteix l'ensenyança en una autoritat i dissipa el demèrit, desenvolupa el mèrit, dissipa les faltes i desenvolupa les no faltes. Es purifica a si mateix. Aquesta és l'autoritat sobre l'ensenyança."

Monjos, aquestes són les tres autoritats. No hi ha secret al món per aquell qui es comporta perjudicialment, tu saps la veritat. Amic, allò benèfic és l'ull testimoni, el si mateix és breu. Quan el si mateix està pacificat, el perjudici no te lloc. Aquell qui ha retornat una vegada i els déus, veuen l'imbècil comportant-se perjudicialment. Per tant, esdevé una autoritat sobre tu mateix, estigues atent. Esdevé una autoritat sobre el món, concentrat amb claredat. Esdevé una autoritat sobre l'ensenyança, viu d'acord amb l'ensenyança. No abandonis la recerca, afronta la mort, la destrucció del naixement amb esforç tal com el coneixedor dels móns no realitza res en benefici propi.

*Traducció: Albert Biayna Gea*

# SUTTA PITAKA

---

## ANGUTTARA NIKĀYA

### DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

#### V

#### 41.

Monjos, el fill de l'home del clan que posseeix la fe acumula molt de mèrit amb la confrontació de tres coses. Quines són? Quan l'home del clan amb fe es confronta amb la fe, acumula molt de mèrit. Quan l'home del clan amb fe és confronta amb quelcom per donar, acumula molt de mèrit. Quan l'home del clan amb fe es confronta amb algú per acceptar-lo, acumula molt de mèrit. Monjos, el fill d'un home del clan que posseeix la fe acumula molt de mèrit amb aquestes tres confrontacions.

#### 42.

Monjos, aquell qui està pacificat i posseeix la fe hauria de ser conegut per aquests tres exemples. Quins són? Ell desitja veure a persones virtuoses, ell desitja escoltar l'ensenyança, ell viu una vida familiar, renuncia a les corrupcions de l'egoisme, la ment s'allibera i és benvolent, obre les mans i dona a aquells qui necessiten, enfeinat en la realització de les ofrenes. Monjos, aquell qui està pacificat i posseeix la fe hauria de ser conegut per aquests tres exemples.

Si algú desitja veure els virtuosos i escoltar l'ensenyança d'aquests i vèncer les corrupcions de l'egoisme, s'ha dit que posseeix la fe.

**43.**

Monjos, aquell qui veu aquests tres inclinacions en ell mateix, hauria d'ensenyar als altres sense dubtar. Quines són? Aquell qui ensenya hauria d'experimentar el significat i l'ensenyança. Aquell qui escolta hauria d'experimentar el significat i l'ensenyança. Ambdós, el mestre i l'alumne haurien d'experimentar el significat i l'ensenyança. Monjos, aquell qui veu aquestes tres inclinacions hauria d'ensenyar als altres sense dubtar.

**44.**

Monjos, aquestes són les tres inclinacions en el curs d'una conversa. Quines són? Aquell qui ensenya hauria d'experimentar el significat i l'ensenyança. Aquell qui escolta hauria d'experimentar el significat i l'ensenyança. Ambdós, el mestre i l'alumne haurien d'experimentar el significat i l'ensenyança. Monjos, existeixen aquestes tres inclinacions en el curs d'una conversa.

**45.**

Monjos, aquests tres són assenyalats pels grans homes savis. Quins són? Monjos, fer ofrenes és assenyalat pels grans homes savis. Monjos, anar-se'n i esdevenir sense llar és assenyalat pels grans homes savis. Monjos, atendre a la mare i al pare és assenyalat pels grans homes savis. Aquestes tres són assenyalats pels gran homes savis.

**46.**

Monjos, quan les persones virtuoses se'n van a fora i resideixen sostinguts en un poble o en un poblat, la gent d'allà acumula el mèrit per tres inclinacions. Quines són? Són les físiques, les verbals i les mentals. Monjos, quan les persones virtuoses se'n van a fora i resideixen sostinguts en un poble o en un poblat, la gent d'allà acumula el mèrit en aquestes tres inclinacions.

**47.**

Monjos, aquestes tres són les característiques d'allò compost. Quines són? El sorgir és evident, l'exhaurir és evident i el canvi és evident. Monjos, aquestes tres són les característiques d'allò compost.

**48.**

Monjos, aquestes tres són les característiques d'allò no compost. Quines són? El sorgir no és evident, l'exhaurir no és evident i el canvi no és evident. Monjos, aquestes tres són les característiques d'allò no compost.

**49.**

Monjos, els grans arbres entorn les muntanyes de l'Himàlaia creixen en tres direccions. Quines són? Les seves branques, les seves fulles i el seu fullatge creix, la seva escorça i aquests creixen amb l'essència en el seu cor.

Monjos, de la mateixa manera la família del fill de l'home d'un clan que posseeix la fe creix en tres direccions. Quines són? Són la fe, les virtuts i el coneixement. Monjos, la família del fill de l'home d'un clan que posseeix la fe creix en tres direccions.

A la gran muntanya, al bosc profund, els arbres creixen descansant en els arbres més grans. De la mateixa manera, descansant en el cap de família que posseeix la fe, la seva esposa, els seus fills, les seves relacions, els seus amics, els seus socis i aquells qui viuen a sota seu, veient les seves virtuts, la seva benvolença i la seva conducta beneficiosa, no s'equivoquen. Comportant-se d'acord amb l'ensenyança aquests progressen i se'n van al cel i gaudeixen al cel participant dels plaers sensuals.

**50.**

Monjos, la mortificació s'hauria de realitzar en aquestes tres instàncies. Quines són? Pel no sorgir dels pensaments demeritoris no sorgits, pel sorgir dels pensaments meritoris no sorgits i per suportar les sensacions físiques desagradables, agudes i aspres de la naturalesa de la vida que te fi. Monjos, la mortificació s'hauria de realitzar en aquestes tres instàncies. Monjos, quan un monjo es tortura ell mateix pel no sorgir dels pensaments demeritoris no sorgits, pel sorgir dels pensaments meritoris no sorgits i per suportar les sensacions físiques desagradables, agudes i aspres de la naturalesa de la vida que te fi, s'ha dit que aquest monjo realitza la mortificació atentament i hàbilment per assolir la fi justa del sofriment.

**51.**

Monjos, proveït d'aquestes tres coses el saltejador de camins talla els membres, saqueja, roba o espera en emboscada. Quines són? S'amaga en allò irregular, s'amaga sota una cobertura i s'amaga sota allò poderós.

Monjos, com fa el saltejadador de camins per amagar-se en allò irregular? Aquí ell s'amaga a les valls irregulars dels rius i a les falde irregulars de les muntanyes, així ell s'amaga en allò irregular.

Monjos, com fa el saltejadador de camins per amagar-se sota una cobertura? Aquí ell s'amaga entre l'espessa herba crescuda, en un lloc ple d'arbres, en una cova o en el gran bosc, així ell s'amaga sota una cobertura.

Monjos, com fa el saltejadador de camins per amagar-se sota allò poderós? Aquí ell s'amaga sota els reis o els ministres dels reis. Se li ocorre això: "Si jo dic qualsevol cosa al rei o als ministres del rei, ells ho interpretaran en benefici meu." Si ells diuen qualsevol cosa, el rei o els ministres del rei parlaran en la seva defensa, així ell s'amaga sota allò poderós.

Monjos, proveït d'aquestes tres coses el saltejadador de camins talla els membres, saqueja, roba o espera en emboscada.

De la mateixa manera monjos, el monjo perjudicial està fonamentat amb aquestes tres coses es destrueix a ell mateix, cau en una ofensa i qüestionat pels savis acumula mol demèrit. Quines són aquestes tres coses? Monjos, ell s'amaga en allò irregular, s'amaga sota una cobertura i s'amaga sota allò poderós.

Monjos, com fa el monjo per amagar-se en allò irregular? Aquí el monjo perjudicial està fonamentat amb accions físiques irregulars, amb accions verbals irregulars i amb accions mentals irregulars, així el monjo perjudicial s'amaga en allò irregular.

Monjos, com fa el monjo per amagar-se sota una cobertura? Aquí el monjo perjudicial posseeix opinions errònies extremes. Així el monjo perjudicial s'amaga sota una cobertura.

Monjos, com fa el monjo perjudicial per amagar-se sota allò poderós? Aquí ell s'amaga sota els reis o els ministres dels reis. Se li ocorre:" Si jo dic qualsevol cosa al rei o als ministres del rei, ells ho interpretaran en benefici meu." Si ells diuen qualsevol cosa, el rei o els ministres del rei parlaran en la seva defensa, així ell s'amaga sota allò poderós.

Monjos, el monjo perjudicial fonamentat amb aquestes tres coses es destrueix a ell mateix, cau en una ofensa i qüestionat pels savis acumula molt demèrit.

*Traducció: Albert Biayna Gea*



# SUTTA PITAKA

---

## ANGUTTARA NIKĀYA

### DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

#### VI

##### 52.

Així ho he escoltat. En una ocasió dos bramans ancians, vells, que havien viscut cent vint anys s'aproparen al Benaventurat, s'assegueren al seu costat i van dir això al Benaventurat: “Bondadós Gautama, nosaltres som bramans ancians, hem viscut cent vint anys, no hem realitzat res beneficiós, cap mèrit ni hem realitzat res per protegir-nos de la por. Aconsellans perquè el nostre benefici, el nostre benestar i la nostra felicitat existeixin durant molt temps.”

“Oh, bramans ancians, vells, heu viscut cent vint anys, no heu realitzat res beneficiós, cap mèrit ni heu realitzat res per protegir-vos de la por. Bramans, aquest món està conduït per l'envelliment, per la malaltia i per la mort. Quan som conduïts per l'envelliment, per la malaltia i per la mort, conduïts d'un a l'altre, la protecció, l'abric, la llum i el refugi són el control del cos, de la paraula i de la ment. La vida es conduïda, el temps de la vida és breu, en la decadència no hi ha refugi. D'aquesta manera, veient la por en la mort, realitzeu el mèrit per a ser feliços. Per aquells qui van més enllà, la felicitat és la protecció mentre es viu, pel cos, per la paraula i per la ment.”

### 53.

Així ho he escoltat. En una ocasió dos bramans ancians, vells, que havien viscut cent vint anys s'aproparen al Benaventurat, s'assegueren al seu costat i van dir això al Benaventurat: “Bondadós Gautama, nosaltres som bramans ancians, hem viscut cent vint anys, no hem realitzat res beneficiós, cap mèrit ni hem realitzat res per protegir-nos de la por. Aconsellans perquè el nostre benefici, el nostre benestar i la nostra felicitat existeixin durant molt temps.”

“Oh, bramans ancians, vells, heu viscut cent vint anys, no heu realitzat res beneficiós, cap mèrit ni heu realitzat res per protegir-vos de la por. Bramans, el món està abrasat per l'envelliment, per la malaltia i per la mort. Quan som abrasats per l'envelliment, per la malaltia i per la mort, més enllà, la protecció, l'abric, la llum i el refugi són el control del cos, de la paraula i de la ment. Quan la llar està en foc, tot allò que es treu fora és beneficiós, no allò que s'hi ha cremat. Per tant, els nostres avantpassats, quan estan abrasats per l'envelliment, per la malaltia i per la mort, van fer ofrenes per ser emportades amb ells quan van al pròxim món.”

### 54.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, perquè es diu que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos?”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per pensaments àvids de perjudici cap a si mateix, pensaments àvids de perjudici cap als altres, pensaments àvids de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'avidesa s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per pensaments irats de perjudici cap a si mateix, pensaments irats de perjudici cap als altres, pensaments irats de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan la ira s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per pensaments d'engany de perjudici cap a si mateix, pensaments d'engany de perjudici cap als altres, pensaments d'engany de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'engany s'esvaeix no pensa en

perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, és d'aquesta manera que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzat pels savis mateixos.”

“Bondadós Gautama, he comprés perquè es diu que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

## 55.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman, asceta d'una altra secta, s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, perquè es diu que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per pensaments àvids de perjudici cap a si mateix, pensaments àvids de perjudici cap als altres, pensaments àvids de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'avidesa s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l'avidesa s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan l'avidesa s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per pensaments irats de perjudici cap a si mateix, pensaments irats de perjudici cap als altres, pensaments irats de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan la ira s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan la ira s’esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d’ambdós. Quan la ira s’esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d’ambdós tal com és realment. D’aquesta manera també s’hauria de conèixer que l’ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l’engany, consumida per pensaments d’engany de perjudici cap a si mateix, pensaments d’engany de perjudici cap els altres, pensaments d’engany de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l’engany s’esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l’engany, consumida per l’engany, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l’engany s’esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l’engany, consumida per l’engany, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d’ambdós. Quan l’engany s’esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d’ambdós tal com és realment. D’aquesta manera també s’hauria de conèixer que l’ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Bondadós Gautama, he comprés perquè es diu que l’ensenyança està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzat pels savis mateixos. Recorda’m com a un deixeble laic que ha pres refugi des d’ara fins que la meva vida s’acabi.”

## 56.

Així ho he escoltat. En una ocasió el braman Jānussonī s’apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s’assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, perquè es diu que l’extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l’inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos?”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l’avidesa, consumida per pensaments àvids de perjudici cap a si mateix, pensaments àvids de

perjudici cap els altres, pensaments àvids de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'avidesa s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l'avidesa s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona àvida, vençuda per l'avidesa, consumida per l'avidesa, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan l'avidesa s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per pensaments irats de perjudici cap a si mateix, pensaments irats de perjudici cap els altres, pensaments irats de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan la ira s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan la ira s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona irada, vençuda per la ira, consumida per la ira, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan la ira s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per pensaments d'engany de perjudici cap a si mateix, pensaments d'engany de perjudici cap els altres, pensaments d'engany de perjudici cap ambdós i, sentint insatisfacció, esdevé infeliç. Quan l'engany s'esvaeix no pensa en perjudicar-se a si mateix, ni en perjudicar els altres, ni en perjudicar

ambdós i no sent insatisfacció ni esdevé infeliç. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per l'engany, es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment. Quan l'engany s'esvaeix no es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment.”

“Braman, una persona enganyada, vençuda per l'engany, consumida per l'engany, no coneix el seu propi benefici, no coneix el benefici dels altres i no coneix el benefici d'ambdós. Quan l'engany s'esvaeix, aquesta persona coneix el seu propi benefici tal com és realment, coneix el benefici dels altres tal com és realment i coneix el benefici d'ambdós tal com és realment. D'aquesta manera també s'hauria de conèixer que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos.”

“Bondadós Gautama, he comprés perquè es diu que l'extinció està aquí i ara, no és un problema de temps, convida a l'inspecció, condueix als secrets i és per ser realitzada pels savis mateixos. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

## 57.

Així ho he escoltat. En una ocasió un braman d'un clan famós s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, he escoltat això dels bramans ancians, dels avantpassats, dels mestres dels mestres, que en el passat el món estava densament poblat, deien que era com una pluja de cendres calentes als pobles, als poblats i als regnes. Bondadós Gautama, per quina raó els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més?”

“Braman, ara, les persones posseeixen la injusta avidesa, lligades a la cobdícia, són vençudes per les ensenyances injustes. Prenent armes severes, es maten els uns als altres, així mor molta gent. Braman, a causa d'aquestes raons els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més.”

“A més, braman, atès que les persones posseeixen la injusta avidesa, lligades a la cobdícia són vençudes per les ensenyances injustes, la pluja adequada no arriba a l'hora adequada.”

“Com a resultat d'això existeix fam, escassetat d'aliments, les llavors s'empobreixen, les persones viuen amb l'aliment racionat i a causa d'això mor molta gent. Braman, aquesta és la raó per la qual els humans han

disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més.”

“A més, braman, atès que les persones posseeixen la injusta avidesa, lligades a la cobdícia, són vençudes per les ensenyances injustes, i els dimonis i els no humans són molts, a causa d'això mor molta gent. Braman, aquesta és la raó per la qual els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més.”

“Bondadós Gautama, he comprés per quina raó els humans han disminuït ara, únicament semblen evidents uns quants als pobles, als poblats i als regnes i no n'hi ha més. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

## 58.

Així ho he escoltat. En una ocasió el braman Vacchagotta s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assequé al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, he escoltat que el solitari Gautama ha dit això: Les ofrenes s'haurien de fer a mi, no als altres. Les ofrenes s'haurien de fer als meus deixebles, no als deixebles de les altres sectes. Les ofrenes fetes a mi són molt benèfiques i les ofrenes fetes als altres no són tan benèfiques. Les ofrenes fetes als meus deixebles són molt benèfiques i les ofrenes fetes als deixebles de les altres sectes no són tan benèfiques.”

“Bondadós Gautama, aquells qui diuen que el solitari Gautama ha dit que les ofrenes s'haurien de fer a mi, no als altres. Les ofrenes s'haurien de fer als meus deixebles, no als deixebles de les altres sectes. Les ofrenes fetes a mi són molt benèfiques i les ofrenes fetes als altres no són tan benèfiques. Les ofrenes fetes als meus deixebles són molt benèfiques i les ofrenes fetes als deixebles de les altres sectes no són tan benèfiques; Bondadós Gautama, aquells qui diuen això estan acusant injustament el Bondadós Gautama o estan dient les paraules expressades pel Bondadós Gautama? Per no acusar el Bondadós Gautama injustament, com pot ser expressat això d'acord amb l'ensenyança?”

“Vacchagotta, aquells qui diuen que el solitari Gautama ha dit que les ofrenes s'haurien de fer a mi, no als altres. Les ofrenes s'haurien de fer als meus deixebles, no als deixebles de les altres sectes. Les ofrenes fetes a mi són molt benèfiques i les ofrenes fetes als altres no són tan benèfiques. Les ofrenes fetes als meus deixebles són molt benèfiques i les ofrenes fetes als deixebles de les altres sectes no són tan benèfiques, m'acusen injustament. Vacchagotta, qui sigui que obstrueixi algú en la donació d'ofrenes, destrueix i realitza tres obstacles. Quins són? Destruïx el mèrit de qui dona, destrueix el guany de qui rep i això és precedit per la seva pròpia destrucció. Vacchagotta, qui sigui que obstrueixi algú en la donació

d'ofrenes, destrueix i realitza aquests tres obstacles. Vacchagotta, jo et dic que sigui que llença els banys del la seva palangana, copa o plat dintre d'un estanc o a un estanc a l'entrada d'un poble, pensant que els éssers vius d'allà s'hi alimentin, acumula el mèrit, així no hi ha dubtes quan es fa amb els humans.

A més, Vacchagotta, també et dic que donar als virtuosos és molt més profitós, a aquells qui han renunciat als cinc i estan fonamentats amb els cinc. Quins són els cinc als qual s'ha de renunciar? Són l'interès per la sensualitat, la ira, la negligència i l'entorpiment, la impaciència i la preocupació i els dubtes. Quins són els cinc amb els quals s'ha de fonamentar? La massa de virtuts d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció, la massa de concentració d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció, la massa de saviesa d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció, la massa d'alliberament d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció i la massa de coneixement d'aquell qui ha anat més enllà de l'instrucció. Jo dic que donar als virtuosos és molt més profitós, a aquells qui han renunciat als cinc i estan fonamentats amb els cinc.”

“Dels transports del riu Rohinī, els bruts i els purs, el bestiar amb taques, els coloms bonics i de colors, els millors són els que estan domesticats amb força i velocitat. Per ells la càrrega és una ofrena, el color no és cap problema. De la mateixa manera, dels guerrers, dels bramans, dels nivells socials més inferiors o de les altres castes, els domesticats són els millors. Justos, virtuosos, sincers i amb vergonya. Arriben a la fi de la vida sagrada, posen fi a la mort. Ells fan baixar la càrrega, realitzen les seves obligacions i estan sense desigs. Van més enllà de tots els pensaments, s'extingeixen sense residu. El camp d'aquells qui no estan adherits és el millor per fer ofrenes. Altres fan ofrenes als no pacificats i ignoren el que els pacificats posseeixen. Aquells qui veneren els pacificats i savis, la seva fe s'estableix en Aquell qui ha retornat una vegada. També van al cel o neixen en famílies aquí i gradualment assoleixen l'extinció.”

## 59.

Així ho he escoltat. En una ocasió el bramant Tikanna s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i començà a lloar els tres vedes, explicant com eren els bramans versats en els tres vedes...

Llavors, el Benaventurat li digué: “Bramant, com fan els bramans per mostrar els vedes a un bramant?”

“Aquí, Bondadós Gautama, el bramant hauria de tenir un bon naixement per les dues bandes, amb la mare i el pare sense màcula i sense pertorbació, així com fins el setè grau de parents. Hauria d'aprendre i ser capaç de repetir els tres vedes juntament amb les regles i els rituals per oficiar com a



sacerdot. Hauria de conèixer la fonologia i etimologia de la seqüència de les paraules i els sons. En cinquè lloc és conèixer la història i la gramàtica de les paraules. Hauria de conèixer les característiques d'un gran home al món. Bondadós Gautama, els bramans mostren els tres vedes als bramans d'aquesta manera.”

“Braman, els tres vedes tal com són mostrats pels bramans són completament diferents dels tres vedes mostrats a l'ensenyança dels Nobles.”

“Bondadós Gautama, com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles? Seria beneficiós si se'm mostra a mi perquè hagi pogut conèixer la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles.”

“Llavors braman, escolta atentament que t'ho mostraré.”

El braman assentí i el Benaventurat digué: “Aquí, braman, un monjo recloent la seva ment de la sensualitat i dels pensaments perjudicials, amb pensaments i processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la reclusió, assoleix la primera abstracció.

Calmant els pensaments i els processos mentals, amb la ment pacificada internament i unificada, sense pensaments ni processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la concentració, assoleix la segona abstracció.

Amb el desarrelament de la joia viu en equanimitat. Atent i despert experimenta la felicitat també amb el cos. Aquesta és la tercera abstracció; els nobles diuen que és el viure atent en la felicitat amb equanimitat.

Renunciant a la felicitat i a la infelicitat i prèviament havent anat més enllà del plaer i del dolor, experimentant ni allò plaent ni allò dolorós, mitjançant la purificació de l'atenció amb l'equanimitat, assoleix la quarta abstracció.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable per recordar els naixements anteriors. Recorda els nombrosos naixements anteriors, com un, dos, tres, quatre, cinc, deu, vint, trenta, quaranta, cinquanta, cent, mil, cent mil, nombrosos cicles endavant, nombrosos cicles enrera i nombrosos cicles endavant i enrera. Recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà va nàixer allà, recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà neix aquí. D'aquesta manera recorda nombrosos naixements anteriors amb les seves característiques i detalls. Aquesta és la primera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la

foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la desaparició i aparició dels éssers. Amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament perjudicial de cos, de paraula i de ment, a causa de reprovar els nobles, a causa de la seva visió errònia, a causa de la seva visió errònia de les accions, després de la mort neixen en disminució, en un estat perjudicial, a l'infern. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament beneficiós de cos, de paraula i de ment, a causa de no reprovar els Nobles, a causa de la seva visió correcta, a causa de la seva visió correcta de les accions, després de la mort neixen en augment, en un estat beneficiós, al cel. Així, amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Aquesta és la segona adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la destrucció dels desigs. Ho coneix tal com és; això és el sofriment. Ho coneix tal com és; això és el sorgir del sofriment. Ho coneix tal com és; això és la fi del sofriment i ho coneix tal com és; això és el camí cap a la fi del sofriment. Coneix que això són els desigs, això és el sorgir dels desigs, això és la fi dels desigs i coneix tal com és que això és el camí cap a la fi dels desigs. Quan coneix i veu d'aquesta manera, la seva ment està alliberada dels desigs sensuals, dels desigs de l'existència i de l'engany. Quan està alliberat, el coneixement sorgeix: jo estic alliberat, el naixement està destruït, la vida sagrada s'ha viscut fins a la fi, s'ha realitzat allò que s'ha de realitzar, no hi ha res més a desitjar. Aquesta és la tercera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

La ment d'aquell qui medita amb agudesa amb les virtuts perfectes esdevé unificada i concentrada. Aquest savi dissipa la foscor, amb el coneixement apaga la mort. És estimat per déus i homes, es diu que ha renunciat a tot. Fonamentat amb els tres coneixements, viu amb el no engany. Il·luminat, sosté l'últim cos, jo venero aquest Gautama. Recorda els seus naixements

previs i veu els cels i els inferns. El savi ha destruït el naixement i ha assolit la saviesa. Un bramant esdevé savi amb els tres coneixements. Interpreto els tres vedes d'aquesta manera i no com els altres pensen sobre aquells. Bramant, aquests són els tres coneixements de la disciplina dels Nobles.”

“Bondadós Gautama, els tres vedes mostrats pels bramants són molt diferents dels tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Els tres vedes mostrats pels bramants no són gens importants en comparació als tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Bondadós Gautama, he comprés com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles. Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

## 60.

Així ho he escoltat. En una ocasió el bramant Jānussonī s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué: “Bondadós Gautama, com s'hauria de fer un sacrifici o oferir arròs amb llet als bramants versats en els tres vedes?”

Llavors el Benaventurat li contestà: “Bramant, com mostren els bramants els tres vedes a un bramant?”

“Aquí, Bondadós Gautama, el bramant hauria de tenir un bon naixement per les dues bandes, amb la mare i el pare sense màcula i sense pertorbació, així com fins el setè grau de parents. Hauria d'aprendre i ser capaç de repetir els tres vedes juntament amb les regles i els rituals per oficiar com a sacerdot. Hauria de conèixer la fonologia i etimologia de la seqüència de les paraules i els sons. En cinquè lloc és conèixer la història i la gramàtica de les paraules. Hauria de conèixer les característiques d'un gran home al món. Bondadós Gautama, els bramants mostren els tres vedes als bramants d'aquesta manera.”

“Bramant, els tres vedes tal com són mostrats pels bramants són completament diferents dels tres vedes mostrats a l'ensenyança dels Nobles.”

“Bondadós Gautama, com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles? Seria beneficiós si se'm mostra a mi perquè pugui conèixer la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles.”

“Llavors bramant, escolta atentament que t'ho mostraré.”

El bramant assentí i el benaventurat digué: “Aquí, bramant, un monjo recloent la seva ment de la sensualitat i dels pensaments perjudicials, amb pensaments i processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la reclusió, assoleix la primera abstracció.

Calmant els pensaments i els processos mentals, amb la ment pacificada internament i unificada, sense pensaments ni processos mentals i amb la joia i la felicitat nascuts de la concentració, assoleix la segona abstracció.

Amb el desarrelament de la joia viu en equanimitat. Atent i despert experimenta la felicitat també amb el cos. Aquesta és la tercera abstracció; els nobles diuen que és el viure atent en la felicitat amb equanimitat.

Renunciant a la felicitat i a la infelicitat i prèviament havent anat més enllà del plaer i del dolor, experimentant ni allò plaent ni allò dolorós, mitjançant la purificació de l'atenció amb l'equanimitat, assoleix la quarta abstracció.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable per recordar els naixements anteriors. Recorda els nombrosos naixements anteriors, com un, dos, tres, quatre, cinc, deu, vint, trenta, quaranta, cinquanta, cent, mil, cent mil, nombrosos cicles endavant, nombrosos cicles enrera i nombrosos cicles endavant i enrera. Recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà va nàixer allà, recorda que tenia aquell nom, que pertanyia a aquell llinatge, que pertanyia a aquell clan, que posseïa aquell caràcter, que posseïa aquell sosteniment, que experimentava aquelles sensacions de satisfacció i de insatisfacció i que posseïa una vida temporal. Recorda que desapareixent d'allà neix aquí. D'aquesta manera recorda nombrosos naixements anteriors amb les seves característiques i detalls. Aquesta és la primera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la desaparició i aparició dels éssers. Amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament perjudicial de cos, de paraula i de ment, a causa de reprovar els nobles, a causa de la seva visió errònia, a causa de la seva visió errònia de les accions, després de la mort neixen en disminució, en un estat perjudicial, a l'infern. Així, aquests bons éssers, a causa del seu comportament beneficiós de cos, de paraula i de ment, a causa de no reprovar els nobles, a causa de la seva visió correcta, a causa de la seva visió correcta de les accions, després de la mort neixen en augment, en un estat beneficiós, al cel. Així, amb l'ull diví purificat que va més enllà d'allò humà, veu els éssers desapareixent i apareixent, sublims i no sublims, bells i no bells, en estats beneficiosos i estats perjudicials. Coneix el naixement d'aquests en relació a les seves accions. Aquesta és la segona adquisició de coneixement per a

ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

Llavors dirigeix la seva ment concentrada, feta pura, lliure de contaminacions i màcules, feta flexible i mal·leable i esdevé inalterable pel coneixement de la destrucció dels desigs. Ho coneix tal com és; això és el sofriment. Ho coneix tal com és; això és el sorgir del sofriment. Ho coneix tal com és; això és la fi del sofriment i ho coneix tal com és; això és el camí cap a la fi del sofriment. Coneix que això són els desigs, això és el sorgir dels desigs, això és la fi dels desigs i coneix tal com és que això és el camí cap a la fi dels desigs. Quan coneix i veu d'aquesta manera, la seva ment està alliberada dels desigs sensuals, dels desigs de l'existència i de l'engany. Quan està alliberat, el coneixement sorgeix: joestic alliberat, el naixement està destruït, la vida sagrada s'ha viscut fins a la fi, s'ha realitzat allò que s'ha de realitzar, no hi ha res més a desitjar. Aquesta és la tercera adquisició de coneixement per a ell, mitjançant la dissipació de la ignorància, amb el coneixement sorgit, amb la foscor exhaurida i la llum sorgida, ell hi resideix diligentment per consumir i dissipar.

La ment d'aquell qui medita amb agudes amb les virtuts perfectes esdevé unificada i concentrada. Aquest savi dissipa la foscor, amb el coneixement apaga la mort. És estimat per déus i homes, es diu que ha renunciat a tot. Fonamentat amb els tres coneixements, viu amb el no engany. Il·luminat, sosté l'últim cos, jo venero aquest Gautama. Recorda els seus naixements previs i veu els cels i els inferns. El savi ha destruït el naixement i ha assolit la saviesa. Un bramant esdevé savi amb els tres coneixements. Interpreto els tres vedes d'aquesta manera i no com els altres pensen sobre aquells. Bramant, aquests són els tres coneixements de la disciplina dels Nobles.”

“Bondados Gautama, els tres vedes mostrats pels bramants són molt diferents dels tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Els tres vedes mostrats pels bramants no són gens importants en comparació als tres vedes mostrats de la disciplina dels Nobles. Bondados Gautama, he comprés com és la forma de mostrar els tres vedes en la disciplina dels Nobles Recorda'm com a un deixeble laic que ha pres refugi des d'ara fins que la meua vida s'acabi.”

## 61.

En una ocasió el bramant Sangāra va s'apropà al Benaventurat, intercanviaren salutacions amistoses, s'assegué al seu costat i li digué:

“Bondadós Gautama, se’m va ocórrer això: Nosaltres, els bramans, hauríem de fer sacrificis i hauríem de fer altres fessin sacrificis. D’aquesta manera aquells qui fan els sacrificis i aquells qui participen en els sacrificis entren al mètode de realitzar nombrosos mèrits en els seus nombrosos cossos. Aquells qui avancen d’aquest a d’un altre clan i esdevenen sense llar, amb el si mateix domesticat, pacificat i extingit. Així, ells avancen i busquen el coneixement per a un cos particular.”

“Llavors, braman, et preguntaré sobre això i podràs contestar-me si et plau. Aquí, braman, Aquell qui ha retornat una vegada neix al món, digne, il·luminat completament, fonamentat amb el coneixement i la conducta, benvingut, coneixedor dels móns, l’incomparable domador d’allò que s’ha de domar, el mestre dels déus i els homes, il·luminat i beneït. Aquest diu: Vine ! Aquest és el camí. Aquest és el mètode. Anant per aquest camí i per aquest mètode jo vaig anar cap a la noble fi de la vida sagrada i visc amb el meu si mateix realitzat mitjançant el coneixement. Vine ! Tu també, a aquest camí i mètode i assoleix la noble fi de la vida sagrada i viu amb el teu si mateix realitzat mitjançant el coneixement. D’aquesta manera, el mestre ensenya als altres a entrar a aquest camí i mètode. Quan això és així, no ho és per quatre cents, per miler, no ho és per cents de milers? Quan això és així, l’avanç és per un únic cos o per nombrosos cossos? ”

“Bondadós Gautama, quan això és així l’avanç ho és pel benefici de nombrosos cossos.”

Quan això va ser expressat el venerable Ānanda va dir això al braman Sangāraṇa: “Braman, d’aquests dos mètodes, quin és el menys distingit, el menys problemàtic, el més profitós i el més efectiu? ”

El braman Sangāraṇa replicà al venerable Ānanda això: “Així com jo venero i aclamo al bondadós Gautama, venero també i aclamo al venerable Ānanda.”

Per una segona vegada, el venerable Ānanda digué: “Braman, no et pregunto qui és venerat i qui és aclamat. Et pregunto, braman, d’aquests dos mètodes, quin és el menys distingit, el menys problemàtic, el més profitós i el més efectiu? ”

Per una segona vegada, el venerable Sangāraṇa replicà al venerable Ānanda: “Així com jo venero i aclamo al bondadós Gautama, venero també i aclamo al venerable Ānanda.”

Per una tercera vegada, el venerable Ānanda digué: “Braman, no et pregunto qui és venerat i qui és aclamat. Et pregunto, braman, d’aquests dos mètodes, quin és el menys distingit, el menys problemàtic, el més profitós i el més efectiu? ”

Per una tercera vegada, el venerable Sangāraṇa replicà al venerable Ānanda: “Així com jo venero i aclamo al bondadós Gautama, venero també i aclamo al venerable Ānanda.”

Llavors se li ocorregué al Benaventurat això: “El braman Sangāvara evadeix la pregunta correcta que li ha fet Ānanda, jo resoldré la situació.”

El Benaventurat contestà al braman Sangāvara això: “Braman, avui, quan era assegut davant la presència de la reialesa aquest era l’assumpte actual dominant. En el passat hi havia pocs monjos i aquests mostraren els poders psíquics sobre els humans i avui hi han molts monjos i únicament uns pocs mostren els seus poders psíquics sobre els humans. Aquest era l’assumpte actual quan era assegut davant la presència de la reialesa.

Braman, aquests tres són extraordinaris. Quins són? Els poders psíquics són extraordinaris, l’endevinació o lectura de les ments dels altres és extraordinari i donar consell és extraordinari.

Braman, que és allò extraordinari dels poders psíquics? Aquí, braman, una persona participa en diferents formes dels poders psíquics. Una persona esdevé moltes i moltes esdevenen una. Apareix i desapareix sense obstruccions, creua els murs, preses i roques, com si passés a través de l’espai. Surt de la terra i es submergeix com si fos a l’aigua. Va sense interrupció per l’aigua com si fos el terra sòlid. Seu amb les cames creuades a l’espai com els ocells petits o grans. Toca la lluna i el sol amb la mà, així governa el seu poder tant lluny com el món de Brahma. Braman, això és el que és extraordinari dels poders psíquics.

Braman, què és allò extraordinari de l’endevinació o lectura de les ments dels altres? Braman, una persona endevina a partir d’una característica: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent. Una persona no endevina a partir d’una característica sinó escoltant el soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, aquesta endevina: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent.

Braman, una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, sinó escoltant el so penetrant d’un pensament. La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent.

Braman, una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, ni escoltant el so penetrant d’un pensament, sinó que penetra amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals d’aquesta bona persona són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent. Braman, això és el que és extraordinari de l’endevinació o lectura de les ments dels altres.

Braman, què és allò extraordinari de donar consell? Braman, una persona aconsella: Pensa d’aquesta manera i no pensis d’aquesta manera. Atén d’aquesta manera i no atenguis d’aquesta manera. Dissipa això i desenvolupa això i resideix-hi. Braman, això és el que és extraordinari de donar consell. Braman d’aquests tres que són extraordinaris quin és el que més t’agrada? ”

“Bondadós Gautama, hi ha el d’una persona que participa en diferents formes dels poders psíquics. Una persona esdevé moltes i moltes esdevenen una. Apareix i desapareix sense obstruccions, creua els murs, preses i roques, com si passés a través de l’espai. Surt de la terra i es submergeix com si fos a l’aigua. Va sense interrupció per l’aigua com si fos el terra sòlid. Seu amb les cames creuades a l’espai com els ocells petits o grans. Toca la lluna i el sol amb la mà, així governa el seu poder tant lluny com el món de Brahma. Bondadós Gautama, rebutjo completament aquest que és extraordinari. És per aquell qui ho experimenta.

Bondadós Gautama, hi ha el d’una persona que endevina a partir d’una característica: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent. Una persona no endevina a partir d’una característica sinó escoltant el soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, aquesta endevina: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent; una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, sinó escoltant el so penetrant d’un pensament. La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent; una persona no endevina ni a partir d’una característica, ni del soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, ni escoltant el so penetrant d’un pensament, sinó que penetra amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals d’aquesta bona persona són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d’aquesta manera i no diferent. Bondadós Gautama, rebutjo completament aquest que és extraordinari. És per aquell qui ho experimenta.

Bondadós Gautama, hi ha el d’una persona que aconsella: Pensa d’aquesta manera i no pensis d’aquesta manera. Atén d’aquesta manera i no atenguis d’aquesta manera. Dissipa això i desenvolupa això i resideix-hi. Bondadós Gautama, aquest és el que més m’agrada dels tres que són extraordinaris. És meravellós, bondadós Gautama, aquests són unes paraules excel·lents. Se que el bondadós Gautama està fonamentat amb aquests tres que són extraordinaris.

El bondadós Gautama participa en diferents formes dels poders psíquics. Esdevé moltes i moltes esdevenen una. Apareix i desapareix sense obstruccions, creua els murs, preses i roques, com si passés a través de l’espai. Surt de la terra i es submergeix com si fos a l’aigua. Va sense interrupció per l’aigua com si fos el terra sòlid. Seu amb les cames creuades a l’espai com els ocells petits o grans. Toca la lluna i el sol amb la mà, així governa el seu poder tant lluny com el món de Brahma.

El bondadós Gautama endevina a partir d’una característica: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no diferent. No endevina a partir d’una característica sinó escoltant el soroll d’un humà, d’un no humà o d’un déu, aquesta endevina: La teva ment és així i així i d’aquesta manera i no



diferent; no endevina ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, sinó escoltant el so penetrant d'un pensament. La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent; no endevina ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, ni escoltant el so penetrant d'un pensament, sinó que penetra amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent.

El bondadós Gautama aconsella: Pensa d'aquesta manera i no pensis d'aquesta manera. Atén d'aquesta manera i no atenguis d'aquesta manera. Dissipa això i desenvolupa això i resideix-hi.”

“Realment, braman, has expressat paraules de veneració, però et dic que jo participo en diferents formes dels poders psíquics. Esdevinc molts i molts esdevenen un. Apareixo i desapareixo sense obstruccions, creu els murs, preses i roques, com si passés a través de l'espai. Surto de la terra i em submergeixo com si fos a l'aigua. Vaig sense interrupció per l'aigua com si fos el terra sòlid. M'assec amb les cames creuades a l'espai com els ocells petits o grans. Toco la lluna i el sol amb la mà, així governo el meu poder tant lluny com el món de Brahma; jo endevino a partir d'una característica: La teva ment és així i així i d'aquesta manera i no diferent. No endevino a partir d'una característica sinó escoltant el soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, endevino: La teva ment és així i així i d'aquesta manera i no diferent; no endevino ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, sinó escoltant el so penetrant d'un pensament. La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent; no endevino ni a partir d'una característica, ni del soroll d'un humà, d'un no humà o d'un déu, ni escoltant el so penetrant d'un pensament, sinó que penetro amb la ment concentrada que no pensa disgregantment o que pensa i coneix com les determinacions mentals són conduïdes a aquest estat mental i com a conseqüència aquests pensaments i endevinaments: La teva ment és així i així, d'aquesta manera i no diferent.”

“Bondadós Gautama, existeix algun monjo més que estigui fonamentat amb aquests tres que són extraordinaris a part del bondadós Gautama? ”

“Braman, no són cent, ni dos cents, ni tres cents, ni quatre cents, ni cinc cents, molts més estan fonamentats amb aquests tres que són extraordinaris.”

“Bondadós Gautama, on són aquests monjos ara ?”

“Braman, en aquesta mateixa comunitat de monjos.”

“Bondadós Gautama, ho comprenc. és com si quelcom derrocat és rehabilitat, és com si quelcom és descobert. És com si s'expliqués el camí a algú que s'ha perdut o com una làmpada que il·lumina la foscor per a que aquells qui posseeixen ulls vegin les formes. El bondadós Gautama ha

explicat l'ensenyança de formes variades. Ara, prenc refugi al bondadós Gautama, a l'ensenyança i a la comunitat de monjos. Recorda'm com a un deixeble laic des d'ara fins que la meva vida s'acabi.”

*Traducció: Albert Biayna Gea*